

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

Ljudska fronta — povezovalka naprednih idej

Shod ljudske fronte na Taboru nad Ihanom, 23. maja 1937. leta je bil po obsegu, organiziranosti in po vsebinski usmerjenosti ena od zelo uspešnih množičnih manifestacij, ki jih je takrat organizirala Ljudska fronta. Tako uspešen je bil tudi zaradi tega, ker so se takrat že začeli v praksi uveljavljati sklepi ustanovnega kongresa Komunistične partije Slovenije, njegove ocene, predvidevanja in smernice, ki so bile močna vzpodbuda za delo partijskim organizacijam in vsemu članstvu Komunistične partije. Pa tudi če ti sklepi in smernice še niso mogli neposredno vplivati na organizacijo shoda in na njegovo vsebino, je brez dvoma celotno razpoloženje ljudi na Taboru pomenilo eno od tistih političnih manifestacij, ki so takoj po ustanovnem kongresu KPS uresničevale njegove politične sklepe in tako v praksi potrjevale njihovo realnost in pravilnost.

Ljudska fronta, ki se je na domžalskem območju že preje uveljavljala, je po shodu na Taboru na široko odprla vrata in močno povečala vrste svojih pristašev in aktivistov. Kakor so uspehi, ki so jih v prejšnjih letih dosegli delavci v znanih štrajkih na Duplici, Količevem in drugje močno dvignili idejno in politično zavest delavcev v tovarnah in postavili temelje solidarnosti delavstva in kmetov, tako je ljudskofrontno gibanje in tudi shod na Taboru, pozitivno vplivalo na utrjevanje interesne povezanosti delavcev in kmetov ter povzročilo vse večje zanimanje vaškega prebivalstva, kmetov — gospodarjev, za programska načela ljudske fronte in kmečko — delavskega gibanja. Kmetje so v geslih na shodu našli tudi tista, ki so zadevala pereče probleme vasi in kmetijstva. Pritiskale so jih cene kmetijskih pridelkov, škarje, ki so se na njihovo škodo odpirale zaradi visokih cen industrijskih izdelkov za potrebe kmetijstva, pritiskali so jih dolgovi, odušne obresti in visoki davki. Zato so se kmetje tudi v teh krajih v vse večjem številu udeleževali ljudskofrontnih političnih akcij in se pridruževali zahtevam po nujnih ukrepih v kmetijstvu in na vasi. Med kmeti, ki so se vključevali v Ljudsko fronto oziroma v kmečko—delavsko gibanje je bila večina takšnih, ki so jih klerikalci šteli sicer med svoje volilce in pristaše.

Razumljivo je, da vsa ta politična dejavnost ni bila pogodu takratnim oblastnikom. Še prav posebno so jih bodli organizirani množični izleti, kakor so se takrat imenovali, na katerih je bilo vse večje število udeležencev. Zaradi tega sta policija in žandarmerija spremljali tudi shod na Taboru, toda zaradi spontanosti udeležencev shoda in zaradi veselega razpoloženja se niso upali kakorkoli posredovati. Tako je shod izzvenel kot velika manifestacija in prinesel mnoga politična gesla, v katerih so takratni delavci in kmetje videli in iskali svojo korist in svoje socialne pravice. Zaradi vsega tega, predvsem pa z ozirom na to, kako so gesla prevzela zborovalce, je mogoče praznovanje obletnice shoda na Taboru šteti za sestavni del praznovanja obletnice ustanovnega kongresa Komunistične partije Slovenije in za enega izmed uspešnih načinov uresničevanja kongresnih sklepov.

/Iz govora tovariša Viktorja Avblja—Rudija na zborovanju na Gorjuši/.

Svečana tribuna pri Jamarskem domu na Gorjuši, kjer je predsednica Občinske konference SZDL Marija Ivkovič začela veliko zborovanje in pozdravila ob prisotnosti več kot tisoč pevcev goste in delovne ljudi, ki so se zbrali na tem zborovanju

TITO, REVOLUCIJA, MIR

Josip Broz Tito

To je geslo, ki je združilo vse jugoslovanske pionirje, da bi pokazali svoje znanje o naši revoluciji, narodnoosvobodilnem boju in predsedniku Titu. Cilj te akcije je bil, da bi se čimveč pionirjev in mladine vključilo v to tekmovanje. Ne zato, da bi se pognali v boj za prva mesta, ampak za to, da bi se čimveč mladih dodatno izobraževalo in spoznavalo zgodovino jugoslovanskih narodov, veličino NOB in revolucije in čim več iz dela in življenja predsednika Tita.

Prepričan sem, da ste si pridobili veliko novega znanja, gotovo ste iz Titovega življenja videli in spoznali, kaj je trdo delo, kaj je boj za pravice delovnih ljudi, kaj je revolucija in revolucionar, kaj se pravi biti zvest od začetka do konca svojemu ljudstvu, zanj žrtvovati vso svojo voljo in energijo, žrtvovati ves svoj čas in življenje za dobro delavca in delovnih ljudi. Vse te lastnosti združuje ime TITO, ki bo v zgodovini ne le jugoslovanskih narodov, ampak tudi v svetovni zgodovini ostalo nepozabno in vedno prisotno v času revolucije, boja in graditve socializma. Tito je revolucija in mir, je svoboda in enakost.

V naši občini ste se vključili pionirji osnovnih šol Mengša, Moravč, Doba, Vencija Perka in Josipa Broza Tita. Najmarljivejši, ki ste se našli na šolskih tekmovanjih, ste prišli v petčlansko ekipo občine Domžale in ste svoje znanje primerjali z drugimi na republiškem tekmovanju v Novem mestu. Sedaj se boste srečali kot ekipa Slovenije na zveznem tekmovanju v Kumrovcu. Slovenske pionirje bodo zastopali predstavniki iz Kranja, Novega mesta, Dolenjskih Toplic, Metlike in Domžal. Nas bo zastopala pionirka Cirila Colnar, učenka 8. a razreda Osnovne šole Vencija Perka in zato ji izročamo najlepše pozdrave z željo, da jih sporoči v imenu vseh nas tovarišu Titu.

Iskrena zahvala vsem, ki so sodelovali kot organizatorji v tej akciji, Občinski izobraževalni skupnosti, Kulturni skupnosti in učiteljem, ki so stali ob strani pionirjem, ki so žrtvovali veliko prostega časa za to, da bi mladi dobili čimveč znanja o delu in človeku — tovarišu TITU.

/Iz nagovora predsednika skupščine Jerneja Leniča pionirjem/.

40-letnica shoda Ljudske fronte na Taboru

SLOVESNOST OB ODKRITJU SPOMINSKEGA OBELEŽJA

V soboto, 21. maja, je bilo na Taboru nad Ihanom odkrito spominsko obeležje v spomin na veliki shod, ki je bil na tem mestu 23. maja 1937 leta. Na svečanem mestu, ki so ga pripravili krajani Ihana in v katerem so pokazali veliko samoiniciative, je navzoče pozdravil predstavnik Krajevne skupnosti Ihan tov. **Franc Gnidovec**. Med udeleženci sta bila tudi **Viktor Avbelj-Rudi**, sekretar partijske celice Dob-Prevoje, član Sveta federacije in narodni heroj, ki je bil neposredni organizator shoda pred 40. leti in **Ivan Kreft**, ki je takrat odgovarjal za ljudsko frontno gibanje v Sloveniji. Poleg tega so bili

„Za mladi rod in delovne ljudi mesec maj že dolgo časa ni več običajen spomladanski mesec. Za nas je že dolgo mesec maj nekaj več. V tem mesecu praznujemo 85. rojstni dan tovariša Tita. Prav na njegovo in našo željo praznujemo dan in mesec mladosti kot simbol večne revolucionarne mladosti naše družbe, kateri je dal in daje tovariš Tito svoj neizmenljivi del. Ob tem prazniku mladosti, veselja, ustvarjanja svobode, je težko povzeti vse tisto, zaradi česar je mesec mladosti vsega in vsakogar, ki napredno misli in deluje. Zato ob takih trenutkih nikoli ne pozabljamo na zgodovinsko vlogo vseljudskega gibanja delovnih ljudi in vedno, kadar razpravljamo o naših nalogah, o nadaljnjem delu in boju

jati tiste prvine, ki predstavljajo zakladnico dragocenih izkušenj in ki dajejo našemu samoupravljanju pomembno mesto. Opozoril je na to, da komunisti morajo postati tista gibalna sila med delovnimi množicami, ki bo nenehno skrbela za plodni razvoj tistega, kar izražamo v naših prizadevanjih za enakopravne odnose v vsem svetu. Tudi prizadevanja tistih, ki skušajo spremeniti tok naše revolucije so zamen, saj smo se za postavljene cilje jasno opredelili že v težkem predvojnem in v vojnem času.

„Mladi poznamo pot graditeljev socializma, je dejal tov. **Habjan**, „ki so jo prehodili od prvih začetkov naše revolucije pa vse do danes in se zavedamo tega, da smo najbolj demokratična samoupravna družba, v kateri bo vsak posameznik našel svoje mesto in možnost za popolno uveljavitev. Zmagovali smo vedno takrat, kadar so bili cilji jasni in v interesu vseh delovnih ljudi. Ker smo spoznali nujnost take revolucije v današnjih pogojih, se moramo iz tradicije naučiti največ, kar pomeni da moramo dosledno uresničevati revolucionarne ideje in dejanja tovariša Tita. Trajna prisotnost tovariša Tita tako v zgodovini kot v sedanjosti, je oblikovala globoko sled po vsem svetu. Ideja neuvrščenosti, aktivnega sožitja in sodelovanje med deželami različnih družbenih ureditev, gospodarskih možnosti in kulturnih obeležij pomeni pogumen glas majhne Jugoslavije, da more in hoče enakopravno sodelovati v mednarodnih odnosih in borbi za mir. To je pobuda, ki je nakazala bodočnost in prostor pod soncem mnogim majhnim narodom in ki prispeva k demokraciji mednarod-

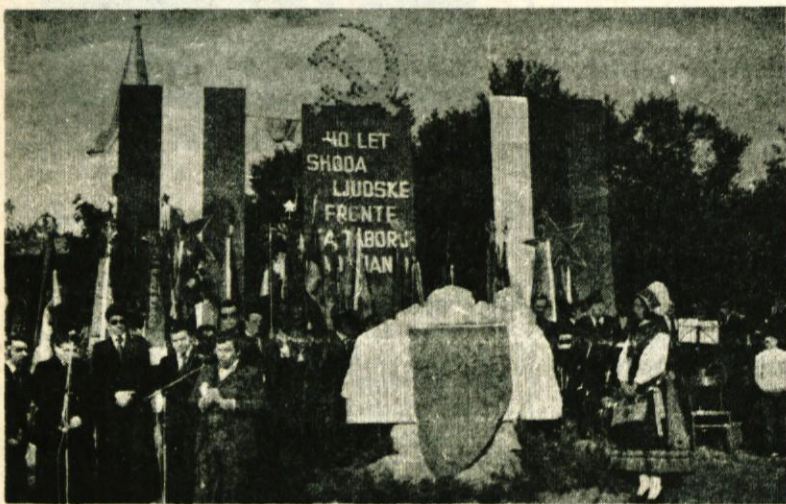
nega življenja. Tovariš Tito je prodl tudi tja, kamor so si stoletja zaman prizadevali mnogi državniki in vojskovodje. Prodl je v najgloblja snovanja in čustvovanja milijonov od Gevgelije do Triglava. Zato ni bilo potrebno nobeno posebno izigravanje, nobena posebna taktika, temveč nasprotno: pogum in odkritost ter posluš za dejanske interese delovnih ljudi so jamstvo, da se nova Jugoslavija gradi na novih in čvrstih temeljih.“

Nato je sekretar komiteja Občinske konference ZKS tovariš **Milan Narat** odkril spominsko obeležje in ga izročil predstavniku delovne organizacije Emone, TOZD Prašičjereja Ihan. Na tem obeležju, ki bo ostal kot spomin na veliki shod so napisane naslednje besede:

„Na tem mestu je bil 23. maja 1937 velik shod Ljudske fronte, ki ga je v boju za nacionalne in socialne pravice delovnih ljudi in proti fašistični nevarnosti organizirala KPS.“

S tega velikega zborovanja je bilo poslano pozdravno pismo tovarišu Titu, ki ga je prebrala predsednica Občinske konference ZSMS Vera Grošelj. V kulturnem programu sta sodelovala recitatorja **Milan Marinić** in **Boris Kopitar**, Stobljanski oktet in Moravska godba. Nato pa so mladi iz Doba in Domžal organizirali kviz tekmovalje o zgodovini ZKJ in tovarišu Titu, mladi iz Foto-kino kluba Mavrice pa so pripravili zabavni program.

Svečanost je pokazala, da delovni ljudje in občani naše občine znajo ceniti tisto, kar so v velikih shodih izpričali udeleženci pred štiridesetimi leti. Sproščenost, veselje in mnogi spomini so zaživeli v prijetno urejenem okolju, kjer ni prišla do izraza samo preteklost, ampak tudi sedanjost in prizadevanja celotne naše družbe za boljši jutrišnji dan.

Na Taboru nad Ihanom je pred spomenikom govoril sekretar Republiške konference ZSMS Vito Habjan

prisotni predstavniki javnega in političnega življenja občine, predstavniki mladine, pohodne enote, taborniki in množice ljudi, ki se je zbrala na tem pomembnem mestu v zgodovini naše občine.

Slavnostni govornik je bil sekretar Republiške konference ZSMS tov. **Vito Habjan**. V svojem govoru je poudaril pomen ljudskofrontnega gibanja, ki je bil sprejet na ustanovnem kongresu KPS in ki je v tistih časih pomenil obliko združevanja ljudi in boja za pravice delavcev, kmetov in mladine. V svojem govoru je dejal:

za izgradnjo socialističnih družbenih odnosov, imamo pred očmi izkušnje, ki jih je pridobil najnaprednejši del delavskega razreda v vseljudskem frontnem boju proti okupatorju. Toda, samo izkušnje iz preteklosti niso dovolj, tudi sami ob večjem sodelovanju ostalih družbenih činiteljev moramo iskati poti za reševanje problemov današnjega časa, problemov sedanje generacije revolucionarnega socializma.“

Nato se je zadržal na razredni zavesti delovnih ljudi in na tem, da moramo iz tradicije NOB poudar-

Med udeleženci na Taboru je bil tudi organizator shoda pred 40. leti **Viktor Avbelj-Rudi** /na sliki skrajno desno/

Veliko zborovanje na Gorjuši

Zborovanja in slavlja na Gorjuši se je udeležilo več tisoč ljudi. Na sliki vidimo del udeležencev med svečanostjo

V nedeljo, 22. maja, je bilo pri Jamarskem domu na Gorjuši veliko zborovanje ob 40-letnici shoda Ljudske fronte. Med več tisočimi udeleženci so se tega zbora med drugimi udeležili tudi predsednik

Predsedstva SR Slovenije **Sergej Kraigher** in člani sveta federacije **Lidija Šentjarc**, **Miha Marinko** in **Viktor Avbelj-Rudi**. Med drugimi so bili navzoči tudi narodni heroji, predvojni komunisti in predstav-

niko političnega in javnega življenja domžalske in kamniške občine.

Slovesnost se je začela z zvoki fanfar, ko so pionirji naših osnovnih šol v „živi sliki“ sredi zelene livade postavili peterokrako zvezdo in napis TITO. Na slovesni tribuni je bilo zbranih preko 1500 pevcev, članov odraslih in mladinskih pevskih zborov, Mengeška in Domžalska godba. Organizatorji tega zborovanja so postavili veličastno tribuno, na kateri je bila slika maršala Tita, obletnice, ki so značilne za letošnje leto ter zastave, ki so vihrale na obronkih gozda.

Slovesnost je pričela predsednica Občinske konference SZDL Domžale tovaršica Marija Ivkovič, ki je pozdravila vse navzoče, opozorila na jubilejne obletnice, v katere je vtakano ime Tito in poudarila pojem revolucionarnosti, vztrajnosti, edinstvenosti našega velikega revolucionarja, človeka, delavca in voditelja. Nato je orisala zgodovinski pomen dogodkov, ki so potekali v predvojnem času na območju naše občine in to od velike stavke papirničarjev na Količevem in to vse do III. konference KPS na Vinjah, katere se je udeležil tudi tov. Tito. Opozorila je na veliko revolucionarno tradicijo, ki se je odrazila spontano v vstaji 27. julija 1941. leta in pomenila začetek težkega in dolgega štiriletnega boja in revolucije, v kateri so mnogi dali svoja življenja na žrtvenik svobode in nam izbojevali takšno družbeno ureditev, v kateri danes živimo. Svoje misli je povežala z odkritjem spominskega obeležja na Taboru in poudarila, da to pomeni odkrivanje naše zgodovine in da bo to ostalo kot opomin mladim rodovom za vse tisto, kar so v boju in v težkih razmerah izbojevali delovni ljudje naše občine.

Slavnostni govornik je bil nekdanji sekretar partijske celice Dob-Prevoje, narodni heroj in član Sveta federacije Viktor Avbelj-Rudi. Uvodoma je tovarš Avbelj poudaril naslednje: „Veliki shod Ljudske fronte, ki je bil pred štiridesetimi leti na bližnjem Taboru, je pomenil za tisti čas in za takratne razmere zelo pomemben politični dogodek, ki je še dolgo vplival na razvoj naprednega gibanja v teh krajih. Njegov pomen je še večji zato, ker ga povezujemo s tistimi jubilejnimi političnimi dogodki, ki jih letos še prav posebno praznujemo.“ Nato je orisal zgodovinski pomen tega shoda in nadaljeval: „Danes je prav, da se ponovno zavemo, kako izreden delež in kako odločilne zadruge ima pri oblikovanju partijske politike in akcije tovarš Kardelj, ki je z vso doslednostjo oblikoval teoretične in praktične osnove predvojno, v času NOB in jih oblikuje v povojni izgradnji samoupravne socialistične družbe... Ob takratnem številu članov komunistične partije in simpatizerjev je bil še posebno važen njihov ugled v družbi, da bi lahko pridobivali ljudi za napredne ideje. Za to je bilo potrebno vzdrževati osebne stike, predvsem pa najti takšne možnosti, ki bi omogočile množično politično delo. Ljudska fronta je bila v tistih

Tovariš Viktor Avbelj-Rudi med slavnostnim govorom

časih takšna množična oblika političnega delovanja, bila je široko ljudsko gibanje, ki je brez ozira na versko in svetovnonazorsko pripadnost vključevalo vse tiste, ki so spregledali in občutili proti ljudski značaj takratne družbene ureditve in oblastnikov. Zaradi tega je tudi ustanovni kongres KPS na Čebinah opozoril, da je potrebno v ljudskofrontno gibanje zajeti vse več ljudi, da je potrebno gibanje še bolj številčno okrečiti, da je potrebno pritegniti tiste ljudske množice, ki so doslej slepo sledile menščanskim politikom.“

Orisal je stanje koncem tridesetih let in opozoril, da je pod vplivom stavkovnih gibanj in sindikalnih organizacij začelo ljudskofrontno gibanje, ki se je odražalo na velikih shodih, kot je bil shod na Taboru. Poudaril je, da so se shoda na Taboru udeležili vidni slovenski komunisti med njimi tudi Pepca Kardelj, Oskar Kovačič, Tone Tomšič, Vida Tomšič, Boris Kraigher, Marjana Draksler, Angelca Očepek, Ivan Kreft in še nekateri, ki so tedaj delovali na kamniškem in domžalskem območju. Vse te akcije so bile široko zasnovane in so imele tudi svoj cilj. „Za te kraje je bil shod na Taboru prelomnega pomena. Posebno vrednost je potrebno pripisati dejstvu, da so se shoda udeležili delavci ljubljanskih in okoljskih tovarn, kar je obnovilo in poglobilo medsebojno povezanost delavstva, ki je bila začeta že ob znanih štrajkih v Vevčah, na Količevem in drugje. Zavest medsebojne povezanosti je krepila tudi udeležba izobražencev in naprednih študentov iz teh območij. Zlasti pa je bilo za nadaljnjo politično zavest in delovanje tukajšnjega prebivalstva važno, da je bila več kot polovica udeležencev shoda na Taboru iz območja takratnega kamniškega sreza. Zato se ljudje teh krajev opravičeno lahko ponašajo s svojo preteklostjo. Zato se radi spominjajo uspehov in tistih, ki so k temu prispevali. Spominjajo se Franca Bukovca, komunisti, predsednika sindikata v tovarni, ki je bil simbol naprednega delavstva, spominjajo se Poldeta Miša, naprednega kmeta – puntarja, pa Martina Koželja, ki je omogočil nešteto sestankov in dogovorov komunistov in njihovih

simpatizerjev iz teh krajev. Bili so med organizatorji shoda na Taboru, vsi trije so bili 1941. leta v prvih vrstah borcev NOV, vsi trije so dali, kakor toliko drugih svoja življenja za našo svobodo in socializem.“

Tovariš Avbelj je poudaril, da je ljudskofrontno gibanje preraslo v Osvobodilno fronto in pozneje v Socialistično zvezo, vendar pa vedno vođeno in prepojeno z idejami Komunistične partije, odnosno Zveze komunistov. Opozoril je, da morajo interesi delavskega razreda priti do popolne veljave in da moramo slediti poti našega velikega voditelja tovarša Tita. Svoje misli je tovarš Avbelj zaključil. „Težko bi danes našli koga, ki ne bi priznaval, da kljub vsem težavam in nihanju v doseženem družbenem, zlasti gospodarskem razvoju, doslej doseženi uspehi v izgradnji ne predstavljajo optimističnih pogledov za naprej. Spomini na pomembne mejnike v zgodovini boja naprednih sil v pogojih stare Jugoslavije, narodnoosvobodilnega boja in povojni graditvi naše socialistične družbe, pa naj bi predvsem prispevali k večji zavzetosti in učinkovitosti osebnega in skupnega družbenega dela. To pa je najboljša oddolžitev vsem tem spominom.“

Tudi s tega velikega zborovanja je bilo poslano pozdravno pismo

Predsednica Občinske konference ZSMS Vera Grošel med branjem pozdravnega pisma tovaršu Titu

tovarišu Titu, ki ga je prebrala predsednica ZSMS Vera Grošel z mnogimi željami ob 85-letnici Tj-tovega rojstva z željo, da bi še dolgo vodil jugoslovanske narode in narodnosti, po poti samoupravnega razvoja in mednarodnega sodelovanja.

V kulturnem programu je sodeloval tudi Milan Marinič

V kulturnem programu so s borbenimi pesnimi sodelovali odrasli in mladinski pevski zbori ob spremljavi Domžalske in Mengeške godbe in v obronkih gozdov so izzvene besede himne Ljudske fronte, ki jo je recital Milan Marinič. Lahko rečemo, da smo v domžalski občini svečano proslavili 40-letnico shoda Ljudske fronte na Taboru in da so tako na predvečer kot na velikem zborovanju prišli do izraza mnoga hotenja, ki so bila prisotna že leta 1937.

Tako, kot so prizadevni krajanj Ihana poskrbeli za ureditev Tabora, tako so tudi v Krajevni skupnosti Dob s sodelovanjem vseh krajanov uspeli pripraviti prostor velikega zborovanja in skupaj s člani Jamarskega društva izvesti brezhibno to veliko manifestacijo.

Zahvaliti pa se je potrebno vsem tistim, ki so kakorkoli pomagali pri tem, da smo 40. obletnico velikega shoda dostojno praznovali in ji v naši krajevni zgodovini dali tisti pomen, ki ga v resnici tudi ima.

L. R.

Simpozij Slovenskih zgodovinarjev o krajevni zgodovini

V Domžalah je bil 19. in 20. maja prvi simpozij slovenskih zgodovinarjev o krajevni zgodovini, na katerem so prvi dan obravnavali zgodovino domžalske občine, drugi dan pa rezultate proučevanja krajevne zgodovine po osvoboditvi in metodološka načela za pisanje krajevne zgodovine najnovejših obdobij. Simpozija se je udeležilo okoli 180 zgodovinarjev, med katerimi je bilo tudi okoli 50 šolskih učiteljev zgodovine iz domžalskega območja. Prav tako so na simpozij poslane svoje zastopnike vse republiške družbenopolitične organizacije, v imenu katerih je udeležence simpozija pozdravila Lidija ŠENTJURČ, članica Sveta federacije in predsednica komisije za proučevanje zgodovine ZKS pri predsedstvu CK ZKS, ki je izrazila vse priznanje organizaciji in referatom na samem simpoziju.

S strani republiških družbenopolitičnih organizacij so bili prisotni: Franc KIMOVEC-Žiga, Republiška konferenca SZDL, Zdravko KLANJŠČEK, Republiški odbor ZZZ NOV, Branko BABIČ, Republiški svet Zveze sindikatov, Miha MARINKO, član Sveta federacije, Albert JAKOPIČ-Kajtimir, predsednik Sveta za razvoj revolucionarnih tradicij pri predsedstvu RK SZDL, predstavnik odbora aktivistov kamniškega okrožja Franc ZUPANČIČ-Marjan in narodni heroj Mirko JERMAN ter številni predvojni komunisti.

O pomenu simpozija, ki je bil posvečen letošnjim jubilejem tovarša Tita in KPS in 25-letnici KRONIKE, časopisa za slovensko krajevno zgodovino, bomo objavili razgovore z nekaterimi znanstvenimi delavci v eni izmed prihodnjih števil našega glasila.

S seje aktiva gospodarstvenikov

Na zadnji seji je aktiv gospodarstvenikov sredi meseca maja razpravljal o pomembnih gospodarskih vprašanjih, splošni in skupni porabi za leto 1977 o Osimskih sporazumih in o možnostih vključevanja domžalskega gospodarstva v okviru teh sporazumov, o zaposlovanju invalidnih oseb in o drugih pomembnih vprašanjih.

Aktiv gospodarstvenikov je bil seznanjen z gospodarskimi gibanji v prvih štirih mesecih letošnjega leta, predstavniki delovnih organizacij pa so opozorili na nekatera neskladja, ki so se pojavila v prvih treh mesecih letošnjega leta. V razpravi je bilo poudarjeno, da trenutna situacija v domžalskem gospodarstvu ni zaskrbljujoča, vendar pa bo potrebno stalno spremljanje tržišča in posvetiti večjo pozornost nekaterim delovnim organizacijam, ki ne izkazujejo takšno stopnjo produktivnosti, kot so jo načrtovale. Ponovno so predstavniki gospodarstva opozorili na problem uvoza surovin in na težave, ki se pojavljajo pri prodaji. Dejstvo namreč je, da kupna moč prebivalstva pada, za kar lahko iščemo vzroke tudi v zadrževanju rasti osebnih dohodkov.

Jugoslavijo in Italijo in nakazal možnosti vključevanja domžalskega gospodarstva v svobodni industrijski con, ki bo oblikovana na površini 25 km². V tej coni, ki bo zaposlovala leta 1985 približno 10.000 delavcev bodo tudi naše delovne organizacije lahko sodelovale z drugimi organizacijami tako iz Jugoslavije kot Italije.

Predstavnica skupnosti za zaposlovanje tovarišica Klelia Gabrič je seznanila prisotne z zakonom o zaposlovanju invalidnih oseb in se zavzela za to, da kadrovske službe v delovnih organizacijah skušajo rešiti pereča vprašanja tudi na tem področju. Dejstvo je, da imamo v Domžalah prijavljenih 66 invalidov, vendar pa spada po republiških pokazateljih 7% vseh prebivalcev med to kategorijo delavcev. Aktiv gospodarstvenikov je bil seznanjen tudi z izgradnjo Rekreativskega centra Krvavec, ki naj bi postal središče zimskega in letnega rekreacijskega turizma. Ravno tako je tekla razprava o sporazumu za PTT in o predvidenih sredstvih, ki bodo vložena v modernizacijo telefonskega omrežja. Dokaj kritično pa so gospodarstveniki ocenili posamezne samoupravne sporazume

O zaposlovanju invalidnih oseb je razpravljala tudi aktiv gospodarstvenikov, na katerem je Klelia Gabrič obrazložila zakon o tem zaposlovanju

O skupni porabi je tekla razprava o prispevni stopnji za financiranje samoupravnih interesnih skupnosti. Predstavniki gospodarstva so ponovno opozorili na že znano dejstvo, da so občinske samoupravne interesne skupnosti pripravile vse potrebno za javno razpravo, da pa republiške ne dajejo poročil o tem, kako se trošijo sredstva, ki se združujejo iz bruto osebnih dohodkov in dohodka delovnih organizacij. Ravno tako je bil aktiv gospodarstvenikov edin v tem, da je potrebno s svobodno menjavo dela doseči tudi to, da bodo delavci stalno seznanjeni, kako se trošijo na podlagi samoupravnih sporazumov zbrana sredstva.

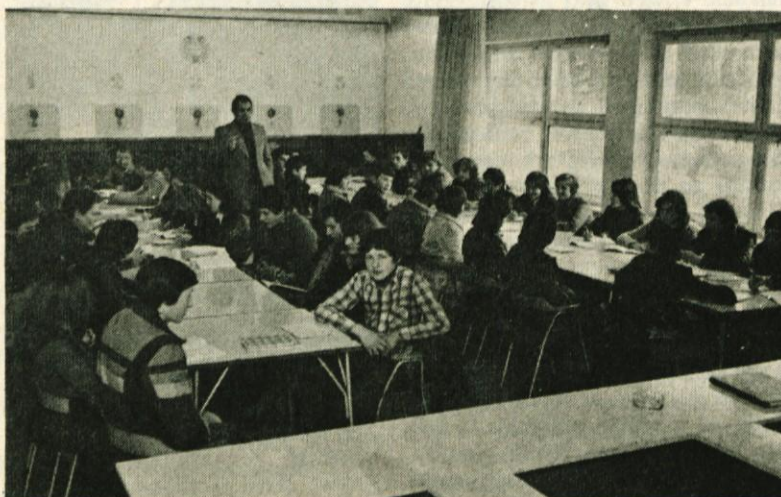
Predstavniki Gospodarske zbornice tov. Stane Rozman je orisal zgodovinski potek odnosov med

(za železniški in luški promet), za katere je potrebno združevati sredstva, vendar bi bilo potrebno razčistiti nekatere zadeve, ki niso čiste glede socialnega položaja delavcev v tej dejavnosti nasproti delavcem zaposlenim v drugih industrijskih panogah. Aktiv gospodarstvenikov je sprejel tudi predlog, da podpre nabavo osrednje zvočne naprave v Domžalah, ker bodo s tem rešeni mnogi problemi, ki se sedaj pojavljajo na tem področju.

Po vseh razpravah je bil sprejet sklep, da so predstavniki gospodarstva skupaj z družbenopolitičnimi organizacijami tudi odgovorni za potek javnih razprav o splošni in skupni porabi in da bodo te razprave do predvidenega roka tudi zaključene.

ar

Obrambna vzgoja mladih

Mladi med predavanjem o obrambni vzgoji, ki vedno bolj postaja del vsakdanjega dela in življenja

Ena izmed pomembnih dolžnosti družbenopolitične skupnosti na področju ljudske obrambe in družbene samozaščite je usposabljanje občanov za uspešno vključevanje v različne komponente splošne ljudske obrambe.

V drugi polovici meseca aprila je upravni organ za ljudsko obrambo skupščine občine Domžale organiziral štirinajstdnevno obrambno vzgojo za mladince in mladinke, ki ne obiskujejo pouka obrambe in zaščite v srednjih in poklicnih šolah. To so predvsem mladi delavci in kmečki proizvajalci.

Za razliko od preteklih let je pouk potekal skupno za mladince in mladinke. 24 mladincev in 28 mladink je poslušalo 126 ur predavanj v prostorih strelišča Industrijskega Jarše.

Predavanja so v skladu s programom republiškega sekretariata za ljudsko obrambo obsegala zelo zanimive teme o družbenozgodovinski in vojnopolitični vsebini SLO, mednarodnem položaju Jugoslavije, sovražnem delovanju proti naši državi v miru in vojni, o vprašanjih varnosti in samozaščite prebivalstva, oblikah in načinih zaščite in pomoči ranjenim ter obolenim, o ukrepih civilne zaščite, organiziranosti in nalogah vseh najpomembnejših nosilcev splošne ljudske obrambe.

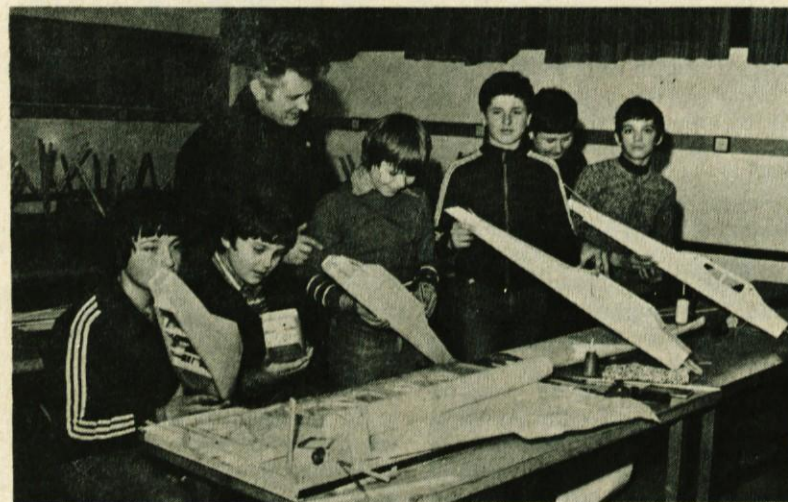
Posebna pozornost je bila posvečena seznanjanju mladih udeležencev pouka z njihovimi pravicami in dolžnostmi v konceptu splošnega ljudskega odpora in spoznavanju klasičnega in modernjšega orožja ter njegove uporabe. Mladinci in mladinke so prvič prišli v stik z vojaško puško, puškomitraljezom, avtomatsko puško, šolskimi bombami, minami in celo vrsto zaščitnih sredstev.

Ogledali so si tudi dva filma, ki zelo prepričljivo ponazarjata razmere v morebitni bodoči vojni in učinkovitost obrambe, ki temelji na visoki zavesti in borbenih prizadevanjih slehernega posameznika.

Najvzornostnejši del pouka pa je bilo streljanje z vojaško puško, ki se je končalo z zelo dobrimi rezultati in nekaj bolečimi ramami.

Ta obrambna vzgoja pomeni le prvi korak na poti pridobivanja znanj in veščin bodočih vojakov, starešin, obveznikov in obveznic civilne zaščite, članov odborov za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v KS in OZD, narodnih zaščitnikov in drugih nosilcev SLO; sposobnosti, katerih v praksi, upajmo, ne bo potrebno nikoli preverjati.

M. Sarajlija

Modelarji pridno delajo in se tako izpopolnjujejo na tehničnem področju, kar jim bo koristilo tudi v življenju. Med pionirji je njihov strokovni vodja Franci ŠKRLEP

SO V TOZD DOVOLJ STORILI ZA VARNOST ŽIVLJENJE NJIHOVIH DELAVCEV?

Med krajevnima skupnostima, TOZD in zasebnim delodajalcem potekajo trenutno dogovori o materialnem prispevku TOZD in zasebnim delodajalcem za izgradnjo kanalizacije. TOZD in zasebni delodajalci naj bi za dobo petih let vsako leto prispevali po 2.000 din na zaposlenega. Toliko časa bi se gradila tudi kanalizacija.

Strokovnjaki so že davno ugotovili, da je izgradnja kanalizacije nujna. Ugotovili so, da je sicer ogroženo življenje prav vsakega občana. Z besedo „ogroženo“ ne pretiravamo, čeprav se morda danes res ni nič zgodilo in se mogoče prav jutri tudi še ne bo. Mnogi menijo, da je življenje toliko let mirno in lepo potekalo brez kanalizacije in se jim zdi, da je tako lahko tudi v bodoče. Vsi smo samo srečni, da je tehnika dosegla tak razvoj, da imajo tovarne tako široko in veliko proizvodnjo, vsi smo navdušeni nad sodobnim načinom življenja. Malokdo pa pomisli na to, kakšne ogromne količine odpadkov, strupa in drugačnih odplak se iz dneva v dan povečuje prav zaradi sodobnega življenja in velikega poleta proizvodnje. Kaj je možno, da se nam zgodi, kot se je zgodilo ljudem v TV nadaljevalki „Poti in stran poti“? O, da prav mogoče je, da bo nekega dne prepovedana uporaba pitne vode, ker bo le ta strupena. Zanesljivo pa ni več daleč trenutek, ko v naših vodah ne bo niti ene ribe več, ko bodo vse naše vode spremenjene v gnojnico. Vse odpadne nečistoče se danes iztekajo v zemljo. Pronicajo, do nepropustnih plasti in tam se zbirajo v podtalnico. Prav to vodo pa uporabljamo za življenje. Resnično lahko pričakujemo, da bo zemlja nekega dne postala prenasočena in potem, kot da bi se masčevala, bo prav ta zemlja in talna voda zastrupljala in morila svoje porabnike. Ze davno bi morale tovarne razmišljati o čistilnih napravah in sploh o javnem kanalizacijskem omrežju. Danes, ko se nič ne zgodi, ko še ne slišimo, da ta nevarnost trka na naša vrata, pač mislimo samo na čimvečjo in čimboljšo proizvodnjo, vse premalo pa si zastavljamo vprašanje

„Kam z odpadki? “ Kdo pa danes misli na odpadke in odplake, ko stoji za strojem in proizvaja, kdo misli na odpadke in odplake pri kuhanju, umivanju, pranju, pospravljanju, kdo razmišlja kam se odteka stranski kanali? Malokdo, ker je bilo do danes pri nas še premalo nesreč zaradi tega. In, da ne bomo jutri vsi presenečeni, preplašeni in ogroženi v našem okolju, zgradimo si danes kanalizacijo, zgradimo si varno omrežje kanalov, ki bodo vodili vse to do čistilnih naprav. Lepše bodo vode. Strupi industrije manj nevarni, lažje bo življenje, ko ne bo potrebno razmišljati o domačih odtokih in greznicah. Tako si moramo začeti urejati okolje. Najprej si moramo zgraditi kanalizacijo, potem igrišča in parke, nato cestišča, stanovanja in tovarne. Kanalizacija se sicer na zunaj ne bo mnogo poznala, pa vendar je tako neizrečeno velikega pomena za naše okolje, za naše zdravo življenje.

Prikazati smo vam hoteli nekaj najbolj značilnih misli o pomenu kanalizacije. Pričakujemo, da boste sami spoznali, kako resnično neizbežna je ta gradnja in menimo, da boste v TOZD glasovali za prispevek za izgradnjo kanalizacije. Prav nihče se verjetno noče zastrupiti z odpadki, ki jih proizvaja tisti stroj ob katerem dela v tovarni, prav nihče ne bo tvegati in dopustil, da bi prišlo do okužbe pitne vode. Podprite predloge krajevnih skupnosti Vir-Radomlje, ki sta se lotili te izgradnje, pomagajte kolikor morete, da se bo gradnja čimprej začela in ne čakajte, da vas nevarnost prehití. V naši samoupravni družbi je tako, da o vsem sami odločamo in razmišljamo in smo torej tudi za vse sami odgovorni. Torej, če bi se kaj zgodilo, bomo sami krivi, sami nosili posledice in sami reševali problem. Mislim, da je nesmiselno čakati na jutri, ko bomo prisiljeni ukreniti. Zagotovimo si to že danes, saj smo samoupravljalci!

ZS

IHANSKI SPOMENIK KANALIZACIJI

Pred kakšnimi tremi leti so pripeljali na travnik sredi Ihana cevi, ki so bile po izgledu sodeč namenjene za ureditev kanalizacije objektov, ki so last „Emone“.

Tudi preostale cele cevi imajo že okrušene robove

Cevi pa niso in niso hotele pod zemljo, pač pa so bile izredno zanimive in obenem nevarne igrače za ihansko otročad. Malo večji otroci so te preko sto kilogramov težke cevi kotalili sem in tja po travniku in se v njih skrivali. Takšno kotaljenje in zaletavanje je število uporabnih cevi zmanjšalo za kako četrtnino Vkljub temu pa jih je še vedno ostalo dovolj za „okras“ centru Ihana.

Ko je pred nedavnim v Ihanu pričelo delovati hortikulturno društvo, so člani tega društva postavili cevi lepo v vrsto. Ob robu betonskih cevi so uredili lep park. Cevi pa še nadalje čakajo, kakšna usoda jih bo doletela.

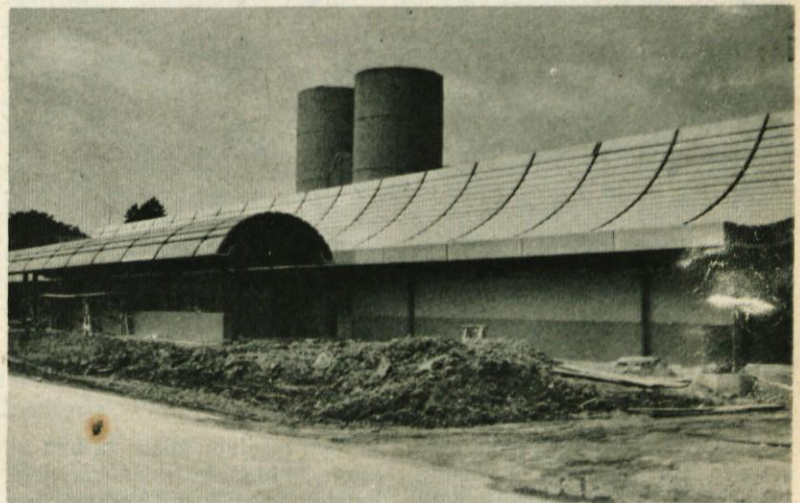
Morda se bo le našel kdo, ki jim bo preskrbel primernejše mesto? !

Boris Kopitar

Dom upokojencev in cene oskrbnega dneva

Domsko varstvo starejših prebivalcev je po 1970. letu v Sloveniji doživelo pravo reformo. Poznano nam je, da so bili domovi za starejše prebivalstvo v raznih graščinah in preurejenih gospodarskih in drugih prostorih, kjer so bile nemogoče stanovanjske razmere. Zato je skupščina SR Slovenije 1971. leta sprejela zakon o socialnih zavodih, v katerem je določila, da se morajo vsi stari domovi v 5 letih primerno sanirati, v kolikor pa sanacija ne pride v poštev pa ukiniti. Tako sta zapadla sanaciji tudi oba domova v Domžalah in Mengšu.

Precej pripomb občanov je ravno na zunanji videz novega Doma upokojencev. Jasno pa nam je, da bistvo doma ni zunanji videz, temveč funkcionalnost in vsebina dela zavoda. Človek naj bi se v taki ustanovi kot je dom počutil čim bolj prijetno, zato je pohvalno, da je v vseh prostorih dovolj svetlobe in da je tudi nekaj posebnosti za stanovalce doma, če že toliko podarjamo minulo delo. Če primerjamo dom z raznimi trgovskimi hišami in drugimi modernimi zgradbami, ki niso zgrajene za bivanje oz. stanovanje, se ne smemo čuditi domski arhitekturi, kjer bo

Dela na novem Domu počitka v Domžalah bodo kmalu končana tako, da bo dom lahko sprejel prve oskrbovance

Ustanovitelj domov SOB Domžale in Društvo upokojencev Domžale sta se leta 1973 odločila, da bi bila sanacija doma v Domžalah ekonomsko neupravičljiva in da se prične z novogradnjo Doma upokojencev. Po programu, ki ga je pripravilo Socialno skrbstvo SOB Domžale, naj bi bil novi dom nadomestilo starega doma oz. splošni socialni zavod za varstvo odraslih, predvsem upokojencev in drugih starejših občanov občine Domžale. Novi dom naj bi služil kot center za varstvo starejših prebivalcev. Pri tem je dogovorjeno, da bo dom nudil zunanjim upokojencem prehrano, dnevno in nočno varstvo ter v prihodnosti tudi nego na domu.

Idejni in glavni projekt za izgradnjo doma je pregledala posebna strokovna komisija za pregled projektov pri Republiški komisiji za zdravstvo in socialno varstvo SR Slovenije in ga pozitivno ocenila. Dejansko je projektant v novem domu pozabil vgraditi v objekt večja skladišča, delavnice za dom in delovno terapijo, garaže in še marsikaj. Toda z notranjo organizacijo dela in z veliko naklonjenostjo Stanovanjske skupnosti, ker bo določene stare prostore doma prepusila v nadaljnjo uporabo zavodu, bo možno vsaj začasno rešiti tudi ta problem. Že sedaj pa je jasno, da bo potrebno misliti na dozidavo k novemu domu teh potrebnih prostorov.

stanovalec bival 24 ur dnevno.

Mnogo pripomb zveni na ceno oskrbnega dne, ki se bo zaračunavala v novem domu. Take pripombe imajo predvsem upokojenci z nizkimi pokojninami. Vendar moramo imeti pred očmi, da se v dom s 120 posteljami ne bodo preselili vsi upokojenci. Iz prakse v sedanjem starem domu je razvidno, da si bo domsko oskrbo poiskal samo tisti, ki jo dejansko potrebuje. Težnja naše družbe in tudi sosednjih držav je, da star človek čimdlje ostane v svojem domačem okolju. Nobena zavodska oskrba ne more nadomestiti toplo in prijetno družinsko vzdušje, pa naj bo to za otroka ali odraslega. Zaradi vse večje industrializacije dežele, atomizacije družine in velike večine zaposlenih žena je potrebno za določeno del, približno 5 % starih nad 65 let poskrbeti za domsko varstvo.

Dom zaračunava ceno po določeni metodologiji, ki ima naslednja izhodišča:

- osnovna cena oskrbnega dne, ki vključuje stroške redne oskrbe kot so: bivanje, prehrana, osnovna nega in drugi stroški. Ta cena je v starem domu 77 din dnevno, v novem domu pa bo v dvoposteljni sobi 110 din in v enoposteljni sobi 125 din dnevno.

(Nadaljevanje na 6. strani)

Mladi so se izkazali

Šolarji iz Doba pri Domžalah pogozdujejo gozdove na Krumperku — v enem tednu 18.350 novih smrečic — uspešno sodelovanje Emonine TOZD s šolo.

Domžale — Temeljna organizacija združenega dela ljubljanske Emone, Poljedelstvo-govedoreja v Domžalah ima v svojem sestavu tudi bivše posestvo Krumperk, na katerem so leta 1961 krčili gozdove. Posekali so okoli 50 hektarov gozdov v okolici krumperškega gradu.

Strokovno sta vodila akcijo pogozdovanja inženir Edvin Mekinda, tehnolog za gozdarstvo in gozdar Franc Ziherl.

Mlade šolarje — gozdarje smo obiskali pri njihovem delu, streljaj od gradu. Na delu je bilo devet skupin — trojk, ki so v lepem sončnem vremenu vneto sadili mlade, dvoletne smrečice po navodilih gozdarja Franca. V ravni liniji, kot po vrvi so v razdalji okoli 1,5 metra izkopali 20 cm globoko jamico in vanjo posadili smrečico.

Mladi gozdarji pri delu

V TOZD so se odločili, da bodo nastale jase ponovno pogozdili. Letos imajo namen pogozditi okoli 5 hektarov. V ta namen bodo porabili denar, ki jim ostane od izkoriščanja gozdov in je namenjen prav za razširjeno reprodukcijo.

Z ravnateljico osnovne šole v Dobu pri Domžalah Majdo Nikolič in mentorico Zofijo Rugelj, ki ima na skrbi tudi fakultativno gospodinjstvo, so se domenili, da bodo v akciji pogozdovanja sodelovali učenci njihove šole.

Omenimo naj, da je domžalska TOZD Emone že pred leti izvedla podobno akcijo prav s to šolo.

V pogozdovni akciji so sodelovali najboljši učenci šestega, sedmega in osmega razreda. Sodelovanje je bilo priznanje njihovim dobrim uspehom.

(Nadaljevanje s 5. strani)

b) Dodatne storitve, ki jih koristijo le nekateri oskrbovanci se oblikujejo kot dodatni stroški k ceni oskrbnega dne, pri čemer zasledujemo poenotenje te cene (npr.: cena dodatne nege se oblikuje v višini dodatka za tujo nego in pomoč, ki ga priznava SPIZ k pokojnini to pa je prvi 1.300 din in drugi 850 din mesečno).

Ceno oskrbnega dne in ceno dodatnih storitev oblikuje Dom počitka Domžale na podlagi kalkulacije, ki jo obvezno razčlenjujemo po naslednjih elementih:

- materialni stroški, od tega ločeno živila;
- amortizacija;
- pogodbeno in samoupravno do-

govorjene obveznosti iz dohodka;

- osebni dohodek s prispevki in
- obvezni skladi

Cene oskrbnih stroškov v novem domu bodo približno v taki višini, kot so v novjših domovih na Taboru v Ljubljani, Vrhniki, Kranju in Kamniku. Imenovani domovi so bili zgrajeni že pred leti, ko je bila gradnja dokaj cenejša, ta pa vpliva tudi na cenejšo amortizacijo; prav zaradi visoke amortizacije bo osnovna cena v novem domu za okrog 10 din dnevno višja od ostalih zavodov v Sloveniji oz. ista kot v novih domovih v Šiški, za Bežigradom v Ljubljani, ki bosta odprta letos, ker je investicijska cena po postelji v isti višini kot v Domžalah.

Franc Gostinčar

Jožica Ferenčak iz 8. a razreda:

„V moji skupini sta delala še Maks Zalaznik in Darinka Nemec oba iz istega razreda kot jaz. V treh dneh je naša skupina posadila 1.200 sadik. Delo ni bilo preveč težavno, a smo si rovnico le podajali iz rok v roke. Čez nekaj dni se bomo vrili, da pogledamo, če so se smrečice prijele. Veste, da nas zanima.“

Vodja skupine Franci Miš iz 8. b razreda je dejal:

„Danes je moja skupina posadila 400 smrečic. Rovnico sem ves čas vihtel jaz.“

Zaupal nam je, da gre po končani osemletki na srednjo tehnično — strojni oddelek. Tudi njega zanima, kako bo uspelo njihovo delo. Prišel bo pogledat, saj je doma v neposredni bližini.

Kako prizadevni so mladi iz šole v Dobu, nam je povedala tudi ravnateljica Majda Nikoličeva, ki je skupaj z Emonci pomagala izvesti to delovno akcijo. Pravi, da ima to dvojni učinek. Prvič delo, in drugič zaslužek učenca, ki razbremeni starše. Zatrnila nam je, da učni uspeh v šoli zaradi dela ne bo nič trpel, saj so se šolarji zavezali, da bodo zamujeni čas nadomestili s pridnejšim učenjem.

Mladi šolarji v Dobu so se izkazali, sodelovanje delovne organizacije in šole pa je hvaležno in posnemanja vredno.

Zvone Gjurin

NAŠA ŠOLA JE DOBILA IME

12. april bo ostal vsem udeležencem proslave v spominu. V Dobu pri Domžalah imamo šolo, ki je ob naših pomembnih praznovanjih dobila novo ime.

Praznovali smo skupaj 40-letnico ustanovitve KPS, 40-letnico prihodov. Tita na čelo KPJ in njegov 85. rojstni dan. Pred tem smo pozdravili tudi štafeto mladosti.

V naši vasi že dolgo nismo imeli tako svečane proslave. Sodelovali so učenci šole, mešani zbor „Jožef Virk“ ter vojski iz vojašnice Bratstvo in enotnost. Celotna organizacija svečanosti je bila odlična. Po svečanem govoru je bil odkrit spomenik predvojnemu komunistu Martinu Koželju, po katerem je šola tudi dobila ime. Vojski so izstrelili častne salve, po katerih je sledil enominutni molk. Dobro izbran kulturni program se je hitro iztekel. Maršalu Titu smo poslali pozdravno pismo v imenu vseh udeležencev, med katerimi so bili Franc Avbelj-Lojko, Jernej Lenič, Milan Narat in drugi.

Vse udeležence proslave smo povabili v šolo in jih pogostili. Razpoloženje je še povečalo partizansko kolo, ki vedno združuje vse ljudi našega naroda.

KERČ SAŠO 8. b.
O. Š. MARTIN KOŽELJ
DOB PRI DOMŽALAH

OGLAS

Štiričlanska družina, ki se vrača iz inozemstva, išče dvosobno družinsko stanovanje v ravninskem delu Domžal za čas, dokler se ne vseli v novozgrajeno hišo, vendar največ za dve leti.

Plačilo po dogovoru.

Prijave pošljite na uredništvo Občinskega poročevalca, Domžale, Kolodvorska 6.

V APRILU USPEŠNO

Sredi aprila smo mladi iz Doba izdali naslednjo številko našega glasila HRAST, za katerega smo se na zboru občanov in delovnih ljudi v Dobu odločili, da ga bomo prinašali v vsako hišo. V HRASTU smo na kratko opisali delo mladinske organizacije v začetku letošnjega leta, spregovorili smo o praznovanju in pomenu letošnjih obletnic, objavili predlog finančnega plana KS Dob, spregovorili o delu kluba OZN, del glasila smo namenili kulturnim prispevkom, nekaj prostora pa tudi učencem osnovne šole in humorju.

Že v HRASTU smo opozorili mlade na mladinsko delovno akcijo, ki je bila 16. aprila 1977. Mladi so posipali cesto od Doba proti Podrečju in cesto od križišča pri Rapovcu preko hriba do mostu čez Račo. Pri delovni akciji, ki jo je finančno podprla Krajevna skupnost Dob, so sodelovali mladi iz OO ZSMS in OŠ Dob.

Mladi niso pozabili niti na športne prireditve. Organizirali so tekmovanje v kegljanju in se udeležili tudi tekmovanja v kegljanju, ki ga je v okviru Meseca mladosti 77 organizirala OK ZSMS Domžale, pozabili pa nismo niti na tekmovanje v šahu, ki je bilo v dvorani Komunalnega centra.

Že dlje časa smo se pripravljali na organizacijo TRIM akcije VSI NA KOLO, ki so jo pod pokroviteljstvom TKS in OK ZSMS Domžale organizirali mladi iz Doba. Pričakovali so veliko obiskovalcev, vendar jim vreme ni bilo naklonjeno in udeležba ni bila kdo ve kako velika. Pri organizaciji je sodelovalo okoli 30 mladih iz Doba, ki bodo v prihodnje tudi skušali organizirati take in podobne akcije.

Se ena velika akcija je bila v aprilu organizirana v Krajevni skupnosti Dob, to je bil pohod na Oklo, ki ga je pod pokroviteljstvom OK ZSMS Domžale organiziral krajevni svet ZSMS Dob. Več kot 100 mladih se je zbralo pred gasilskim domom v Dobu in se pod vodstvom članov rezervnih vojaških starešin napotilo proti Brezovici in od tam proti Oklem. Med potjo so mladi opravili tudi nekatere organizacijske in taktične naloge in tako prišli do Oklega, kjer je bil kulturni program, ki ga je pripravila komisija za kulturo, vojski iz kasarne Bratstvo in enotnost in mladi iz Doba, spregovoril pa je tudi borec iz NOB Tugo Slapar. Po končanem kulturnem programu so mladi odšli v Dobovlje, kjer so jim članice OO ZSMS Dob pripravile malico. Pohod je bil dobro organiziran in mladi so zadovoljni odhajali domov.

V mesecu aprilu so mladi tudi sprejeli program aktivnosti ob proslavi letošnjih jubilejev, ki ga bodo skušali izpeljati do jeseni.

G. V.

OBVESTILO

Komunalno podjetje naproša vse uporabnike odvoza smeti, da z 15.6.1977 postavijo smetnjake na določena mesta zvečer pred običajnim dosedanjim dnevom pobiranja, ker se bo pobiralo smeti zaradi vročine v poletnem času v zelo zgodnjih jutranjih urah.

Komunalno podjetje
Domžale

Praznik pomladi v Radomljah

Za predšolske in šolske otroke, s tem pa tudi za starše in občane šolskega okoliša OS Radomlje, je letošnja pomlad res bogata. Začeli smo graditi atletsko stezo in majhno otroško igrišče, ki bo služilo tako za predšolske, kakor za šolske otroke, ki so v oddelkih PB. Obenem z gradnjo objektov, pa učenci urejajo okolico šole, sodelujejo v očiščevalnih akcijah v ARBORETUMU Volčji potok, ki bo letos slavil 25 letni jubilej. Vse tako kaže, da bodo objekti prišli nered do Dneva mladosti, kar bo pripomoglo k še dostojnejšemu praznovanju 85-letnice tov. TITA.

Na ta dan bomo tudi pričeli z akcijo TEKMOVANJE ZA ŠPORTNO ZNAČKO za predšolske otroke. V ta namen smo že imenovali organizacijski odbor, v katerem so delegati vseh zainteresiranih organizacij in društev. Odbor intenzivno pripravlja načrt tekmovanj za vse leto in predvidevamo, da bo v akciji sodelovalo okrog 100 predšolskih otrok.

Praznik pomladi pa so lepo predstavili člani folklornih skupin naše šole, ki so pripravili v petek 25. marca 1977 v Kulturnem domu v Radomljah celovečerni nastop. Dvorana je bila polna in zato je bilo vzdušje res prijetno. Nastopila je številna mlajša skupina, ki vključuje učence od 1. do 4. razreda, skupina starejših, ki vključuje pare od 5. do 8. razreda ter skupina deklet iz višjih razredov.

V mlajši skupini je vključenih 36 učencev in učenek. Učili so se osnovne korake, obrate – priprava na ples. Naučili so se nekaj plesnih priredb na pesmi: Židana marea, Ob bistem potoku, Tinka-Tonka, Izidor ter plesa: Zibensrit in Zaklje šivajo. Naučili so se tudi Partizansko kolo in kolo „Mi smo

mladi borci vsi.“ Nastopili so ob sprejemu cicibanov v PO, mamicam za 8. marec in seveda na prireditvi 25. marca. Od oktobra do marca so imeli 22 ur vaj.

Starejšo skupino sestavlja 22 učenec in učenek, to je 11 parov. V 23 urah so obdelali ples: Zibensrit, mrzulin, šotiš, štajeriš, špic polka, šušarska, žaklje in kovtre šivajo ter ples z metlo. Nastopili so na proslavi 8. marca, v Papirnici Količevo in 25. marca. Dekleta, ki niso imela parov, so se poleg celotnega programa starejše skupine naučile še nekaj plesov prirejenih na pesmi. Dekleta so bila na vseh prireditvah, brale so vezni tekst in recitirale.

Vse skupine še vrsto let vodi izredno delavna in požrvovalna tovarišica Majda LIPOVSEK, kot harmonikar pa tako na vajah, kot na vseh prireditvah sodeluje njen mož France, ki kot zunanji sodelavec šole dela že tudi vrsto let. Obema smo tako delavci šole, kakor tudi otroci, posebno pa starši za mnogo vloženega truda pri tem delu iz srca hvaležni, prav pa bi bilo, da bi dobila tudi primerno priznanje širše družbene skupnosti.

Pri delu imajo skupine težave predvsem z oblekami. Imamo obleke samo za 8 parov starejše skupine, za mlajšo skupino pa nimamo ničesar. Starši so nekaterim sami kupili obleke, ali je še vedno premalo. Nujno bi rabili za 6 parov mlajše skupine oblek, zato pričakujemo pomoč Kulturne skupnosti in Zveze kulturnih organizacij občine Domžale. Prepričani smo, da je dejavnost, ki vključuje tako veliko število otrok in ki jo s tako zavzetostjo vodita dva popolna amaterja, upravičena družbene pomoči.

Rajko Hafner

II. medklubski festival amaterskega filma

Pod pokroviteljstvom Kulturne skupnosti Domžale bo v petek dne 27. maja v dvorani kulturnega doma Mengš 2. Medklubski festival amaterskega filma, ki ga bo izvedel prizadevni Foto-kino klub Mavrica Radomlje v počastitev Dneva mladosti in drugih pomembnejših letošnjih jubilejev.

Odziv na razpis je bil izreden, saj si je žirija v sestavi: Stanke Godnič, Mile de Gleria, Franca Arka, ing. Adolfa Pena in Toneta Ravnikarja ogledala in ocenila: 33 dokumentarnih, 19 igranih in 14 žanr filmov. Pohvaliti je tudi tehnično ekipo v sestavi Andrej Korenčan, Matija Kosmač, Karel Steiner, Igor Lipovšek – vsi člani Foto kino kluba Mavrica Radomlje in Rudi Jakl, član Kino kluba Maribor, ki so zahtevno nalogo odlično izpeljali.

Iz prikazanih filmov je komisija nagradila in pohvalila: Dokumentarne filme:

1. „Slutnja“, avtorja Čoh Miša – Foto klub Emo Celje,
2. „Od zrna do kruha“, avtorja Kosmač Matija – Foto kino klub Mavrica Radomlje.
3. „V deželi kraljice Sirikit“, avtorja Jakl Rudija – Kino klub Maribor.

Igrane filme:

1. „Diptih“, avtorja Hafner Vasje – Foto kino klub Mavrica Radomlje.
2. „Podnajemnik“, avtorja Pernek Franca – Kino klub Maribor.
3. „Dogodivščine na trim stezi“, avtorjev Steiner Karla in Kosmač Janeza – Foto kino klub Mavrica Radomlje.

Žanr filme:

1. „Obiski“, avtorja Rojc Petra – Foto

2. „Tanja“, avtorja Pichler Franca – Foto kino klub Janez Puhar Kranj.
3. „Srečno življenje nekega krompirja“ – Kino klub Gorenje Velenje.

Za najboljši scenarij je bil nagradjen film „Lutkina ljubezen“, avtorjev Ložič Stefana in Jerom Jožeta s sodelavci – Mini Film Ljubljana.

Za režijo je bil nagradjen film „Zid“, avtorja Franca Arka – Foto kino klub Mavrica Radomlje.

Za kamero je bil nagradjen film „Slutnja“, avtorja Čoh Miša – Foto kino klub Emo Celje. Za kamero je bil pa pohvaljen tudi film „Obiski“, avtorja Rojc Petra – Foto kino klub Mavrica Radomlje. Za montažo je bil nagradjen film „Preobrat“ avtorja Hafner Staneta – Kino klub Gorenje Velenje.

Za ton je bil nagradjen film „Človek atomske dobe“, avtorja Medved Marjana – Kino klub Merkur Idrija.

Za igrso so bili nagradjeni igralci filma avtorjev Steiner Karla in Kosmač Janeza „Dogodivščine na trim stezi“ – Foto kino klub Mavrica Radomlje. Poleg tega je žirija podelila še nekaj diplom med drugim tudi za film Lovra Korenčana „Slamnikarstvo pod Kamniškimi planinami“.

Ob tej priliki je bila tudi tiskovna konferenca. Ker pa je bila le ta izvedena že po tretjini prikazanih filmov, končna ocena medklubskega festivala še ni bila mogoča, konferenca je bila pa kljub temu izredno zanimiva.

Janez Kosmač – predsednika Foto kino kluba Mavrica je poudaril veliko popularnost kluba Mavrica in veliko razširjenost te dejavnosti v zadnjem obdobju. Razveseljivo je tudi dejstvo, da se je festivala udeležilo 14 slovenskih foto kino klubov s 66 dokumentarnimi, igranimi in žanr filmi. Zanimivo je tudi dejstvo, da so člani raznih poklicev in starosti. Zahvalil se je pa tudi Kulturni skupnosti Domžale za pokroviteljstvo, s čemer je bila klubu tudi dana možnost izvedbe tega festivala. Veliko sredstev za to priliko so zbrali tudi člani kluba sami z oglasi. Pohvalil je tudi prizadevnost članov, saj ima Mavrica 70 članov – od tega polovico aktivnih. Vsak mesec izdajajo tudi klubski bilten, imajo pa tudi dobre stike z družbeno političnimi organizacijami.

Mile de Gleria – filmski delavec in predavatelj na Akademiji za film, gledališče in televizijo ter istočasno predsednik žirije na festivalu je poudaril, da je predvsem razveseljiva množičnost, prizadevnost in velik napredek. Prav bi pa bilo, da bi na prihodnjem festivalu ločili čisti dokumentarec od ostalih dokumentarnih filmov. Pohvalil je predvsem odlično kamero, nasploh pa je presečen nad nekaterimi zares odličnimi filmi.

DELO KULTURNE KOMISIJE OO ZSMS DOMŽALE

Naša osnovna organizacija zadnje čase še posebno aktivno dela na kulturnem področju. Želimo si, da bi kulturno življenje v Domžalah bolj zaživevalo, še posebno med mladimi.

24. decembra smo v Kino dvorani ob 50. obletnici smrti Srečka Kosovega pripravili večer njegove poezije. Skušali smo ga predstaviti predvsem z njegovimi manj poznanimi deli iz obdobja konstruktivizma (Integrali), torej s pesmi, s katerimi se ne srečujemo v šoli in ki so bile dolgo časa neodkritke (do leta 1965) in s katerimi je nakazal povsem nove smeri izpovedi v slovenski poeziji.

Ob prazniku žena smo obiskali najstarejše žene naše občine v Domu počitka in jih razveselili s šopkom pomladanskega cvetja in glasbo. Žene so bile še posebno vešele prijetnih viž, ki jih je Bojan Sikošek zaigral na harmoniko. Morali smo jim obljubiti, da jih bomo še obiskali. Zvečer pa smo v mali dvorani Glasbene šole priredili skromno proslavo, na katero smo povabili edino domžalsko pisateljico Bredo Smolnikarjevo. Prebrali smo nekaj hudomušnih črtic iz njenih knjig POPKI in Otročki. Življenje teče dalje. Vendar smo bili zelo razočarani nad domžalskimi ženami, kajti prišlo jih je le 5! Ne vemo, kje je vzrok tako slabemu obisku, vendar se nam dozdeva, da je med njimi vse preveč malomeščanstva.

Stanka Godnič – ki jo poznamo predvsem iz kulturne rubrike Dela in kot filmskega kritika je pripomnila, da še ne more dati končne ocene, ker je komisija videla šele približno tretjino filmov. Pohvalila je pa tematsko pestrost dokumentarnih filmov, ki so bili prvi prikazani, predvsem pa iskanje in prikaz redkih poklicev kot sta filma o starem pilanju in koroškem bukovniku. Slovenski amaterski film je zdrav in kvaliteten. Prav bi pa bilo, da bi avtorji posvetili več skrbi tonskemu delu in se manj zgedovali po televiziji. Za to dejavnost je v Sloveniji premalo sredstev. Manjka več povezave s Kulturnimi skupnostmi in Zvezami kulturnih organizacij in prevelika povezava s Tehnično kulturo. Važno je pa programiranje in stalne kulturne akcije.

Rudi Malekovič – predsednik Komisije za film pri Foto kinu zvezi Slovenije je poudaril predvsem dejstvo, da na zveznem festivalu niso pravilno ocenjevali slovenskega amaterskega filma v primerjavi s filmi članov ostalih republik. Važno je tudi izdelava dobrih amaterskih filmov, ki naj bi bili dolgi do 10 minut, pri čemer je tudi paziti, da bi se kadri ne ponavljali, kar je precejšnja napaka amaterjev. Večina klubov ima finančne težave, nima pa tudi primernih prostorov. Nad vse draga je tudi oprema, saj je na to opremo predpisan tudi davek na luksuz. V Sloveniji deluje 126 amaterskih foto kino klubov s 6.000 člani. Klubi so tudi člani ZKO in člani Ljudske tehnike. Pri filmih naj bi bili filmi ločeni po dobrih in slabih in če je film izdelal profesionalac ali amater.

Mužič Janez – študent in novinar je pripomnil, da je bilo za izvedbo Splitškega amaterskega festivala na razpolago 250.000 din, v Sloveniji so pa večne težave s sredstvi. Važen je tudi interes mladine za tovrstno delo in to že na osnovnih šolah. Škoda je tudi, da v Sloveniji nihče posebej ne spremlja delo filmskih amaterjev.

V razpravi je sodeloval tudi predsednik Občinskega odbora Zveze organizacij za tehnično kulturo ing. Miha Pavlič in je poudaril, da je v domžalski zvezi 12 osnovnih organizacij. Pohvalil je delo Foto kino kluba Mavrica Radomlje, ki se je s svojim delom močno afirmiral. Važno je tudi dejstvo, da niso zaprti vase, kakor tudi dejstvo, da je zveza tik pred podpisom družbenega dogovora z ostalimi SIS, s čemer bo tudi delovanje Mavrice zagotovljeno. Važno so tudi letni načrti. Prizadevemu Foto kino klubu Mavrica želimo, da bi jim medklubski festival 27. maja uspel. Čestitamo prizadevnemu organizacijskemu odboru s predsednikom Andrejem Korenčanom na čelu, kakor tudi članom kluba za dosežena mesta pri izbiri filmov, želimo jim pa tudi veliko uspehov pri nadaljnjem delu.

Strokovna žirija med ocenjevanjem filmov za 2. festival amaterskega filma v Mengšu

Cvetka Zalokar

Domžalčani prvi v Sloveniji

Mladi kmetovalci, ki so v okviru OK ZSMS Domžale in EMONE TOZD Kooperacija, združeni v konferenco mladih kmetovalcev, so se v letošnjem letu udeležili tudi regijskega tekmovanja MLADI IN KMETIJSTVO, ki je bilo v Ivančni gorici. Ekipa, ki so jo sestavljali Mojca Zajc, Jelka Kunaver in Janez Abe, je najprej odgovarjala na vprašanja iz kmetijstva. Ni jim bilo težko uganiti, kaj je to zeleni trak, težave pa jim je delal dokument, o katerem v zadnjem času v Sloveniji precej razpravljajo kmetje, in izenačeni so bili z ekipo Litije, medtem ko je aktiv mladih kmetovalcev iz Stične zaostal in sledil je kulturni program, katerega je pripravil vsak aktiv kmetovalcev. Tako so se domačini predstavili s Krjavljem, Domžalčani z recitacijami in kratkim skečem, Litijčani pa so kulturni program pustili kar doma. Ker bi bilo sicer tekmovanje prekratko, se je strokovna žirija odločila, da mora dobiti še zmagovalca v znanju o kmetijstvu in Litija in Domžale sta se pomerila še enkrat. Tudi tokrat mladi iz Domžal niso oklevali, pravilno so odgovorili in postali regijski zmagovalci, ter si tako pridobili pravico nastopiti na republiškem tekmovanju MLADI IN KMETIJSTVO, ki je bilo v nedeljo, 15. maja 1977.

Teden pred tekmovanjem so mladi porabili za čimboljšo pripravo na tekmovanje. Največ pozornosti so posvetili notranje političnim dogodkom in praznovanju letošnjih obletnic in to se jim je v tekmovanju v Medani bogato obrestovalo. Mojca Zajc je odgovarjala iz vprašanj na temo gospodinjstvo, Jelka

Kunaver na vprašanja iz kmetijstva in Janez Abe iz političnih dogajanj.

V Medano so prišli že v soboto popoldne in si skupaj z ostalimi 6 ekipami iz Slovenije ogledali Vinsko klet in stolpa Vipavsko dolino. Zvečer je organizator tekmovanja pripravil tovariško srečanje s kulturnim programom in družabnim srečanjem, na katerem je igral tudi ansambel.

Ob 10. uri se je pričelo tekmovanje. Že po tradiciji, ki se drži ekip iz Domžal, so kmetovalci odgovarjali prvo in mogoče jim je prav to prineslo najboljšo uvrstitev. Prev dodatnih vprašanj so osvojili 1. mesto, na drugo mesto se je uvrstila ekipa Novega mesta, na 3. mesto pa ekipa mladih kmetovalcev iz Škofje Loke. Kot nagrado so kmetovalci iz Domžal dobili vsak svoj „digitron“, knjige kmečke zbirke, 3 litre vina in priznanje. Tekmovanje se je zaključilo s Kozarčkim kolom, v katerem so sodelovali vsi navzoči.

1. mesto v Sloveniji je lep uspeh mladih kmetovalcev iz občine Domžale in obenem tudi lepo priznanje EMONI TOZD Kooperaciji in Občinski konferenci ZSMS Domžale, v okviru katerih mladi kmetovalci delajo.

Iskrene čestitke! Vera Grošelj

Razstava ročnih del v domu počitka Domžale

V dneh od 1. do 8. maja je bila v počastitev praznovanja pomembnih jubilejev v letošnjem letu razstava ročnih del oskrbovancev doma v Domžalah. Naglo staranje prebivalstva je splošen pojav v vseh razvitih deželah, kar je posledica izboljšanja življenjskega standarda in vse hitrejšega razvoja medicinske znanosti.

Slovenija je imela 1931. leta 7 % prebivalstva starega nad 65 let, danes je v tej starostni skupini že 10 % prebivalcev, leta 2000 pa jih bo okrog 12 %. Po mednarodni statistiki približno 5 % starejših nad 65 let potrebuje oskrbo v domovih za starejše ljudi.

Mnogi imajo obdobje starosti za mračno, neprijetno in žalostno, čeprav je to obdobje lepo in plemenito in so starejši ljudje v razmišljanju in presojanju močnejši od mlajših. Dom v Domžalah oskrbuje 85 starejših občanov, ki so se zaradi različnih okoliščin namestili v njem. Zavod nudi stanovanjem poleg redne oskrbe tudi kulturno in družabno življenje z raznimi prireditvami ter organizira delovno terapijo. Z delovno terapijo se pri posameznikih ohranjajo še določene duševne in fizične funkcije. Dom nudi oskrbovancem vso osnovno medicinsko nego in v okviru te nege je organizirana de-

lovna terapija. Medicinska sestra tov. Karolina Kostelec se je že v letu 1971 v bolnici Polje usposobila za izvajanje delovne terapije, katero sedaj uspešno vodi v tukajšnjem domu.

Obiskovalci razstave so bili začuden, ko so opazovali izredno kvalitetne izdelke, ki so prišli izpod rok 70–80 let starih ženic. Na razstavi so bile izobešene kvačkane pletke, jopice, pregrinjala, prtički, pletene jopice, prti, nogavice, rokavice, razne vezenine, razni izdelki iz slame itd. Dejstvo

je, da si človek obdrži v starosti tisti hobi, ki ga je imel vse življenje, toda v našem Domu pa so posamezne žene prvič prijele za iglo, ko so dopolnile že 70 let.

Z usmerjeno in vodeno delovno terapijo vsak oskrbovavec s svojo zmogljivo aktivnostjo najde svoje mesto in nikomur ni dolgčas. Delovna terapija bogati vsakodnevno življenje oskrbovancev in jim daje občutek, da so še pomembni in potrebni naši družbi, četudi živijo v domu.

Franc Gostinčar

Človek — delo — kultura

Geslo Tedna komunista je bilo: ČLOVEK, DELO, KULTURA. Ti trije pojmi so med seboj tesno povezani. Človek je glavni dejavnik naše družbe. Delo je potrebno za pridobivanje dobrin. Človeka vrednotimo po njegovem delu. Kultura je človekova potreba. Kultura vzbuja v človeku lepa čustva, ga plemeniti, notranje bogati. Naša slovenska kultura je bogata. Približati jo moramo vsem delovnim ljudem. Dostopna naj postane vsem, ne glede na izobrazbo. Človek se ne sme poditi le za denarjem in materialnimi dobrinami. Vsak mora najti čas, da prebere lepo knjigo, obišče gledališče, si ogleda zanimiv film, posluša glasbo. S tem si bogati svoj notranji svet. Vsak naj ima tudi možnost, da sam ustvarja. Vsak človek čuti potrebo po izražanju, izpovedovanju svojih misli in čustev ter po vsestranskem razvoju.

Geslo ČLOVEK, DELO, KULTURA nas je opozorilo, naj se vsakemu članu naše samoupravne socialistične družbe omogoči, da bo potrošnik kulturnih dobrin, pa tudi soustvarjalec.

Mladi novinarji na naši šoli smo se vprašali: Kako je potekala akcija Tedna komunista v naši krajevni skupnosti in v naši občini? Za odgovore smo poprosili predsednika Zveze kulturno prosvetnih organizacij tovariša Slavka Piška, ki nam je rad odgovoril na naša vprašanja.

Zastavili smo naslednja vprašanja:

— Katere prireditve so bile organizirane v Tednu komunista, da bi tako približali kulturo delovnemu človeku?

— Kakšen program je bil realiziran pod tem geslom v naši krajevni skupnosti?

— Ali imamo dovolj kulturnih prireditev v teku telega leta?

— Katere kulturne dejavnosti bi bilo treba poživiti?

— Kaj mislite o odnosu mladina — kultura?

Akcija Tedna komunista je trajala od maja do decembra 1976, vendar se nadaljuje tudi v letu 1977. Glavni smoter programa na temo ČLOVEK, DELO, KULTURA je pospešeno podružbjanje kulture ter poživitev idejnega boja na področju kulture. Program je bil zasnovan na temelju počastitve 100-letnice rojstva velikega slovenskega pisatelja Ivana Cankarja in 35-letnice začetka naše revolucije. Program akcije je med drugim vseboval: srečanja z umetniki, organiziranje in ustanovitev knjižnic tam, kjer jih še nimajo, organiziranje stalnih in občasnih razstav likovnega značaja in drugih razstav, ki bi prikazovale razvoj naše socialistične skupnosti, organiziranje kulturnih prireditev znotraj delovnih organizacij ali s povezavo amaterskih skupin, ki delujejo v okviru ZKPO.

V okviru te akcije so potekale kulturne prireditve v posameznih delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih. Organizirani so bili pogovori o dosedanjih dosežkih in izkušnjah. Vsaka OO ZK je na sestankih skupaj s predstavniki sindikata in mladine ocenjevala dosedanje delo.

V naši krajevni skupnosti deluje DKPD Svoboda Mengeš in Mengeška godba. V okviru DKPD Svoboda Mengeš delujejo: dramska sekcija, pevski zbor, harmonikarski orkester in folklorna skupina. DKPD Svoboda

Mengeš je pripravila za Teden komunista celovečerne predstave za občane Trzina, Prevoj in za delovni organizaciji Melodija v Mengšu in Tosama na Viru.

V okviru Zveze kulturno prosvetnih organizacij v naši občini deluje tudi 11 Šolskih kulturnih društev. V vsakem kulturnem društvu deluje več krožkov in sekcij kot: pevski zbori, dramski, recitacijski, novinarski, literarni, lutkovni, likovni, folklorni, foto krožki ipd. Šolska društva izdajajo tudi glasila. Mladina je v kulturnih dejavnostih torej aktivna. Njeno delo ni samo v udeleževanju pri raznih sekcijah in krožkih, temveč je smoter tega dela tudi v tem, da kulturo prenašajo med ljudi v kraju.

Kar mladi pridobijo v krožkih kot mladi amaterji, skušajo prenesti med ljudi, kar vidijo in doživijo v pravem gledališču, skušajo uporabiti pri svojem amaterskem delu. Pesem, glasba in ples razvedrta tudi starejše v Domu počitka, kjer niso redki obiski mladih članov Šolskega kulturnega društva.

V naši občini pa še ni v zadovoljivi meri razvita potreba po knjigi. Potrebno bo storiti vse, da bo knjiga res vsakemu dostopna. Neprestano naj bo prisotna misel, da se brez knjige ni mogoče razvijati v popolnejšo osebnost.

Akcije Tedna komunista v naši občini pod geslom ČLOVEK, DELO, KULTURA se nadaljujejo še naprej s ciljem izobraževati, kultivirati delovne ljudi, saj edino kultura lahko prenove in preobrazbi človeka. Zato, ker se lahko le preobraženi človek zave pravic, ki mu po njegovem delu grede. Zato, ker nam kultura kaže pot boja za resnico, pravico in človečnost.

Mihelca Železnikar

Anita Stramšak

Novinarski krožek Osnovne šole

Mati je Blejca — Matevža Mengeš

RAZPIS

Kovinsko in strojno podjetje
HIDROMETAL MENGEŠ
Odbor za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu

o b j a v l j a

naslednja prosta delovna mesta:

1. stroj. ing. ali stroj. tehnikakonstrukterja
2. več ključavničarjev
3. strugarja
4. dva delavca za priučitev za delo pri strojih

Pogoji:

pod 1. — strojna fakulteta I. stopnje ali srednja tehniška šola
pod 2. in 3. — poklicna šola
Poizkusno delo za vsa delovna mesta je 2 meseca. Praksa zaželeno.
Prijava sprejema splošno-kadrovsko služba delovne organizacije 15 dni po objavi.

Z razstave v Domu počitka v Domžalah, kjer so bili razstavljeni mnogi lični izdelki, ki so jih ustvarile roke žena, ki živijo v domu

Ob tragični nesreči

V nesreči, ki se je pri opravljanju dela – črpanju vode iz vodnjaka – zgodila v petek, 20. maja 1977, v Tovarni jedilnih in tehničnih olj v Oljarni na Viru pri Domžalah, so tragično preminili Albin Rojc, Alojz Slabe in Marjan Nakrst. Prizadevanje članov delovnega kolektiva, da bi rešili svoje sodelavce, ni moglo odkloniti te tragične nesreče, ki je tako boleče posegla v vrste delovnega kolektiva in delavcev v naši občini. Po dosedanjih raziskavah je ugotovljeno, da je do nesreče prišlo, ker so v vodnjak nenadoma vdrla strupeni plini, ki so otežkočali reševanje tragično preminulih delavcev. Raziskave opravljajo strokovnjaki pristojnih organov, ki naj bi ugotovili dejanski vzrok nesreče.

V nedeljo, 22. maja, smo se poslovili od tragično preminulih sodelavcev v Radomljah, na Prevojah in v Krašnji.

ALBIN ROJC

rojen 25. 10. 1945 v Radomljah, po poklicu je bil zidar, delal na delovnem mestu vzdrževalca zgradb in naprav, poleg tega pa je bil tudi voznik viličarja.

Zapustil je ženo in dva mladoletna otroka. V Oljarni je bil zaposlen od 4. 6. 1966.

ALOJZ SLABE

rojen 21. 6. 1940 v Smrečju pri Vrhniki, bil je transportni delavec in voznik viličarja.

ja. Zapustil je ženo in dva mladoletna otroka. V Oljarni je delal od 1. 3. 1971.

MARJAN NAKRST

rojen 30. 8. 1933 v Ljubljani, bil je transportni delavec in voznik viličarja.

Zapustil je ženo v Spodnjih Lokah pri Krašnji. V Oljarni je delal od 10. 5. 1962.

Ob zvokih žalnih koračnic in pesmi se je končala njihova življenjska pot, toda praznina bo kot udarec krute usode za vedno ostala med člani delovnega kolektiva.

Slava njihovemu spominu!

Sodelavci

ZAHVALA

Ob izgubi ljubljene žene, drage mamice in stare mame

Frančiške LIPOVŠEK

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo tov. Francu Avblju za poslovilni govor in Pevskemu zboru iz Lukovice.

Iskrena hvala tudi sosedom in sovaščanom, ki so nam pomagali v teh težkih trenutkih.

Vsi njeni

FRANČIŠKA LIPOVŠEK

Sredi maja smo se na pokopališču v Krašnji poslovili od znane partizanske mame Frančiške Lipovšek. Rodila se je leta 1895 v Trnjam, v majhni kmečki družini in je zaradi tega že v mladosti občutila mnoge življenjske bridkosti. Trdo življenje ji je vzbudilo ljubezen do zemlje in do družine in zaradi tega je že v začetku druge svetovne vojne začela aktivno delati za narod-

noosvobodilno gibanje. Njen dom je bil vedno odprt in pri njej so našli zatočišče mnogi ranjeni borci. Sin Janez je kot borec Šlandrove brigade padel leta 1944, sin France pa je zaradi prestanega gorja umrl po osvoboditvi. Toda tudi njeno delo ni ostalo skrito in zaradi tega so jo v začetku leta 1945 zaprli, kjer je morala prestati številna mučenja. Toda vse to je ni strlo in tudi po osvoboditvi sta z možem začela aktivno delati pri obnovi domovine. Na zadnji poti jo je pospremilo veliko njenih znancev in tovaršev, ki so v najtežjih časih našli zavetje v njenem domu.

ZAHVALA

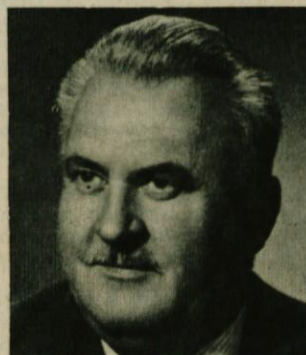
Ob boleči izgubi mojega ljubega in skrbnega moža

ŠTEFITA LAVRIČA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, mu darovali vence in cvetje, ter mi ustmeno in pisмено izrazili sožalje.

Zahvaljujem se govornikom, pevcem in godbi za poslovilne pesmi.

Zalujoča žena Stana in drugo sorodstvo.

Namesto venca na grob bratrancu Štefitu Lavriču poklanjam Občinskemu odboru Rdečega križa 800 dinarjev.

Istočasno se toplo zahvaljujem vsem sorodnikom in prijateljem, ki so prisostovali pogrebu posmrtnih ostankov našega Štefita.

Sestrična dr. Djuranović z mamo Ljubico in bratom Vlado mirom.

Zemun, Beograd.

ZAHVALA

ob boleči izgubi naše drage mame, tašče, stare mame, prababice in tete

ANGELE ŠKEDELJ

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z nami, nam izrazili sožalje in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se pevskemu zboru upokojencev iz Domžal, praporščakom in Krajevni konferenci SZDL Homec-Nožice.

Posebno se zahvaljujemo zdravniškemu osebju Kliničnega centra v Ljubljani in na Golniku, ki so lajšali njeno bolečino v zadnjih dneh, in govorniku Cimermanu za poslovilne besede.

Še enkrat vsem najlepša hvala.

Hčerka Cilka v imenu vsega sorodstva

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta in starega očeta

JANEZA ŠTEBETA

iz Trzina se iskreno zahvaljujemo sosedom, prijateljem in znanecem, ki so nam pomagali, izrekli sožalje in darovali cvetje ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala dr. Kovaču in sestri Metki za vso požrtvovalnost, Krajevni organizaciji ZZB NOV Trzin, GD Trzin in Pevskemu zboru Janez Cerar iz Domžal.

Vsem še enkrat najlepša hvala.

Družina Štebe

(Zahvalo objavljamo šele sedaj zaradi tehničnih razlogov).

OBVESTILO

Lovska družina Domžale je na podlagi 6. odstavka 71. člena št. 25/76) določila

1. Zanoškar Jaka, Vir, Koliška 36, 61230 Domžale in 2. Zavašnik Ivana, Kidričeva 29, 61230 Domžale za sprejemanje zahtevkov in ocen škode po divjadi v lovišču Lovske družine Domžale.

Lovska družina Domžale

OGLAS

V Domžalah in v okolici ali na poti od Domžal do Ljubljane iščemo varstvo od 1. julija dalje za punčko, ki bo takrat stara sedem mesecev.

Senčar, Domžale
Ul. Simona Jenka 11

IHANSKI „PALČKI“ NAVDUŠILI STARO IN MLADO

Postala je že kar navada, da nas podmladek ihanskih igralcev vsako leto navduši s kako novo pravljeno igrice. Letos je bila to igrice „Palčki“.

Vseh 20 mladih igralcev se je potrudilo po svojih najboljših močeh in nas skušalo za urico in pol popeljati v pravljeno svet malih mož – palčkov. Največ truda pa je morala seveda vložiti režiserka predstave Ana Lenič. Delo z mladimi igralci je vsekakor mnogo težje, kakor z odraslimi. Pri mlajših skoraj ni samoiniciative in jim je potrebno prav vse pokazati. Tudi kostumsko, scensko in s svetlobnimi in zvočnimi efekti je ustvariti pravljeno izredno težko. Vse to pa je prizadevni režiserki ob pomoči sodelavcev izredno dobro uspelo.

Ihanski igralski podmladek se je predstavil s pravljeno igrice „Palčki“

Tako je predstava izžarevala svojevrstno toplino, ki jo lahko ustvari le pravljica.

Kakor pravi sama režiserka, je bilo tudi z vajami izredno težko, saj imajo otroci toliko ostalih šolskih in izvenšolskih obveznosti – čeprav se to malo čudno sliši – da so komaj našli čas za vaje in igranje.

Krajanom Ihana so se predstavili dvakrat, imeli pa so tudi nekaj predstav za ostale šole.

Boris Kopitar

Delo Izseljenske matice v zadnjih letih

Podružnica Izseljenske matice za občini Kamnik in Domžale je imela konec meseca februarja svoj redni občni zbor, ki sta se ga poleg članov udeležili tudi sekretar Občinske konference SZDL Domžale tov. Marijan Stopar in dobri znane naših izseljencev in zdomcev, ki ga nešteto krat poslušajo v RTV Ljubljana v oddajah za izseljenstvo. Ernest Petrin.

O delu podružnice je v obširnem in tehtno podanem poročilu spregovoril dosednji predsednik tov. Stane Simšič. Zato je prav, da iz tega poročila prikazemo vsaj najbolj značilne odlomke, ki bodo dovolj jasno prikazali vlogo in namen podružnice v obdobju od leta 1973 do letošnjega leta.

„Podružnica slovenske izseljenske matice za občini Kamnik in Domžale se je v tem času aktivno vključevala v problematiko dela z našimi izseljenci in zdomci. V okviru svojih možnosti se je naša podružnica močno angažirala na povezovanju naših ljudi, ki živijo stalno v tujini, pa so s svojim srcem še vedno v rojstni domovini in se letno vračajo na obiske k sorodnikom in znancem.

Obdobje od leta 1973–1977, ki ga zajema poročilo, je bilo politično, družbeno in gospodarsko zelo razgibano in uspešno. Brez dvoma in pretiravanja prehajamo v Jugoslavijo od posrednega na neposredno odločanje o rezultatih ustvarjenega dela in s tem se krepi za-

vest delovnih ljudi in odločnost vztrajati na načrtani poti, ne glede na težave, ki se z njimi srečujemo pri uresničevanju teh zamisli in odločitev.

Vse te globoke družbene spremembe, ki nastajajo v Jugoslaviji, bodo imele določene ugodne posledice tudi za naše izseljence in zdomce, njihov odnos do domovine in bodo še bolj okrepile medsebojno povezanost.

Naši izseljenci in zdomci so življenjsko povezani z dogajanjem v domovini in je vsak naš uspeh tudi njihov uspeh, ter se prav tako veselijo našega napredka in po svojih močeh tudi sami prispevajo k temu, da se glas domovine sliši daleč in s tem odločno onemogočajo delovanje nekaterih sovražnih sil v tujini.

ZK vztrajno in odločno vztraja na poziciji pravilne usmeritve in nenehno opozarja na posamezne poskuse odhoda ali zavestnega zaviranja načrtane poti.

V tej smeri se bo tudi naša podružnica še močneje angažirala, saj od uresničitve teh principov v mnogočem zavisi tudi ugled naše domovine pri naših rojakih v tujini.

Ob tej priliki tudi nikakor ne gre prezreti dejstva, da se je naša ožja in širša domovina izredno močno vključila v reševanje vprašanj in problemov ter težav naših ljudi rojakov, ki stalno živijo v Italiji in Avstriji ter v drugih državah.

V medsebojnih odnosih med Italijo in Jugoslavijo so se vprašanja Slovencev v Italiji pričela uspešno reševati, k čemer bodo veliko prispevali tudi Osimski sporazumi.

Zelo težak problem pa se kaže v reševanju slovenskega in hrvaškega vpraša-

nja v Avstriji. Uradna politika Avstrije ne pokaže niti trohice pripravljenosti, da se problemi naših rojakov rešijo v obojestransko zadovoljstvo, ampak ta politika vztraja za Slovence v Avstriji in za Slovenijo in Jugoslavijo na nesprijemljivih stališčih. Splošna solidarnost jugoslovanskih narodov in vseh delovnih ljudi do teh vprašanj se je pokazala na mnogih protestnih zborovanjih v času pred „preštevanjem“ v Avstriji 1976. leta.

Težišče dela naše podružnice je bilo osredotočeno predvsem na dve temeljni področji izseljenstva in sicer:

- a) na delo z ekonomsko emigracijo, to je tistimi člani slovenskega naroda, ki so odšli za kruhom v tujino pred I. in II. svetovno vojno;
- b) na delo z ljudmi, ki so odšli na delo v tujino – začasno, po II. svetovni vojni, predvsem pa po letu 1965.

Naše delo je bilo osredotočeno med izseljenci, ki so odšli na tuje pred II. svetovno vojno, na prikazovanju realnosti razmer pri nas, na graditvi novih družbenih odnosov v Jugoslaviji in na tem, da naše izseljence vzpodbujamo, da ohranjajo trdne vezi s staro domovino, da jih ne bi tujina prehitro asimilirala, in da ne bi pozabili na rojstni kraj. To je pomembno predvsem za tujino rojeno generacijo, ki se je že v celoti vključila v življenje dežel, kjer so se naselili ali pa še prebivajo njihovi starši. Razveseljivo je tudi dejstvo, da poleg starejših izseljencev prihajajo v staro domovino na obiske tudi njihovi otroci in vnuki in žele spoznati naše kraje in znamenitosti. Pristrčna so srečanja, ko se mnogi vidijo po 40 in več letih, pa so še vedno bolj naši iskreni prijatelji in tolmači življenja pri nas. Lahko rečemo, da smo na različnih srečanjih, ki smo jih v tem času organizirali v čast našim izseljencem, doživeli nepopisno lepe trenutke, ko so naši rojaki občutili, da smo vedno z njimi. Neredka solza veselja je pritekla iz oči naših ljudi nad prisrčnostjo, prizadetostjo in domačnostjo.

Drug problem je politične narave. Del teh ljudi se skoraj gotovo ne bo več vrnil, ker so si v tujini že ustvarili primerne pogoje za življenje, drugi del pa je izpostavljen v posameznih deželah raznim pritiskom in poskusom politično te zdomce oddvojiti od domovine in jih odvrti od povratka. Prepričani smo, da bo večina zdomcev ostala zvesta, toda predolga odsotnost lahko ogrozi naša prizadevanja za povratak. Tega problema se bomo morali lotiti s polno mero politične odgovornosti. Nekateri pogovori, ki so bili v tem času organizirani, predvsem ob novoletnih praznikih, kažejo na premajhno zavest zdomcev, mogoče pa tudi na neustrezno pripravljenost ustreznih služb.

Po podatkih občinskih upravnih organov je bilo koncem leta 1976 evidentiranih začasno zaposlenih v tujini (zdomcev):

– iz občine Kamnik	456 ljudi
– iz občine Domžale	613 ljudi
Skupaj	1.069 ljudi

V tem številu so všteti vsi polnoletni državljani, ki so začasno v tujini, a verjetno jih del ni zaposlen (žene).

Število zdomcev iz obeh občin, ki so začasno v tujini, se ni bistveno spremenilo glede na stanje konec leta 1971. Takrat je bilo na časnem delu v tujini – po podatkih statističnega zavoda SRS – 1.090 občanov oziroma iz:

– občine Kamnik	421 ljudi
– občine Domžale	669 ljudi
Skupaj	1.090 ljudi

Odsotnost okrog 1000 kvalificiranih delavcev ima prav gotovo določene negativne gospodarske posledice, saj je v gospodarstvu močno čutili pomanjkanje nekaterih kadrov. Za pravilno ocenjevanje pomembnosti tega problema bi bilo dobro imeti točen pregled zdomcev tudi po kvalifikacijah in nato organizirano pristopiti k reševanju tega občutljivega gospodarsko-političnega vprašanja. To ne zadeva samo aktivnosti podružnice, ampak predvsem družbeno-politične činitelje, ki so odgovorni in zainteresirani za rešitev teh vprašanj. V ta prizadevanja se mora vključiti vsa naša družba in preko zastopstev v tujini sodelovati pri reševanju zadev zdomcev. Če bi se tega vprašanja lotili bolj načrt-

no, bi odpadli marsikateri problemi osebne narave, kot so stanovanja in drugo, če bi iskali možnosti zaposlitve v krajih, kjer so prej prebivali. Mnogi naši zdomci, ki so odšli na delo v tujino iz teritorija naših občin, imajo stanovanjski problem rešen, dočim bi za ostale morali iskati druge možne rešitve: z granjo stanovanj z lastno udeležbo, nakupom ali na druge načine.

V to akcijo se morajo vključiti vsi pobudniki, ki jim je mar pravilna rešitev zdomcev, sicer se bodo mnogi za stalno izgubili v tujini.

Začasno zaposlenih v tujini iz področja obeh občin je torej nekaj nad 1000 ljudi oziroma okoli 5 % vseh zaposlenih v občini Kamnik in Domžale. V kolikor bi prišlo v bližnji prihodnosti do številnejšega vračanja, pa bi se tega problema lotili vsestransko dovolj organizirano, bi to ne moglo niti ne bi smelo povzročiti nepremostljivih problemov. Mnogi zdomci so svoje znanje razširili in okrepili, pa bi jih zato kazalo usmerjati v posamezne samostojne poklice v obrti, ki že nekaj let stagnirajo, del zdomcev pa bi našel zaposlitev v organizacijah združenega dela. Tega problema se morajo lotiti vsi družbenopolitični in gospodarski dejavniki s precejšnjo stopnjo političnega posluha. Menimo, da so za to najbolj poklicane organizacije SZDL in sindikati.

Podružnica Slovenske izseljenske matice je in bo tudi v prihodnje v okviru svojih možnosti sodelovala, ne samo pri organiziranju raznih srečanj z zdomci in izseljenci, ampak pri vseh aktivnostih, ki zadevajo probleme izseljencev in zdomcev. Do sedaj sta se precej aktivno vključili tudi občinski glasili Kamnika in Domžal, in delu naših rojakov posiljamo brezplačno Kamniškega občana in Občinskega poročevalca. To je le ena izmed možnosti vzdrževanja stalnega stika domovine z našimi rojaki v tujini, vsakoletna srečanja pa naj tako usmerjenost dopolnjujejo. Posamezniki, ki prejemajo glasila, so z njimi zadovoljni, želijo pa si še drugih vrst povezave.

Sodelovanje naše podružnice z družbenopolitičnimi organizacijami in drugimi organi je bilo zadovoljivo, za prihodnje pa bi se bilo potrebno še nekoliko bolj konkretno angažirati pri reševanju vseh teh problemov, predvsem pa problema zdomcev.

Naše sodelovanje s Slovensko izseljensko matico v Ljubljani je bilo zadovoljivo in smo bili pri delu deležni polno razumevanja in pomoči.

Aktivnost dela naše podružnice se spreminja in prilagaja novim razmeram in pogojem. Od prejšnjih osnovnih nalog, ki jih je imela naša organizacija kot celota v pogledu širjenja in krepitve stikov z izseljenci in tolmačenja našega družbenega razvoja po vojni ter krepitve občutka narodnosti in ljubezni do domovine, smo v zadnjih letih prešli na širše področje dela. Gre za neposredno sodelovanje pri nalogah, nanašajočih se na delo naših zdomcev v tujini, njihovem vračanju in pri reševanju vseh problemov materialne in druge narave. To so vprašanja, ki so pomembna za vso družbo.

Odbor naše podružnice meni, da je mogoče vsa vprašanja, ki zadevajo izseljenstvo in zdomce, pa tudi naše rojake v zamejstvu, še uspešneje reševati, saj je pripravljenost za tako usmeritev prisotna pri vseh družbenih činiteljih.

Vsem, ki so kakorkoli pri delu naše podružnice, vsam članom odbora in drugim gre zasluga, da so bili tudi v pretečenem obdobju doseženi zadovoljivi rezultati. Vsem se v imenu Podružnice izseljenske matice za občini Kamnik in Domžale iskreno zahvaljujem za njihov trud, delo in pripravljenost in jih vabim, da bi tudi v prihodnje bila njihova aktivnost na taki višini.

Prav tako odbor podružnice želi, da bi na osnovi razprave, programa dela za prihodnje obdobje sprejeli take sklepe, ki bi izvršni odbor podružnice mobiliziral pri iskanju novih izvršnih rešitev in na ta način sodeloval pri reševanju tako zahtevnih in odgovornih nalog na področju izseljenstva in problemov zdomcev.

Blagajniško poročilo je podal tov. Peter Klavčič. O pomemb-

(Nadaljevanje na 19. strani)

nosti dela in vlogi podružnice sta spregovorila tudi gosta tov. Stopar in Petrin, ki sta zazelela bodočemu odboru veliko uspehov pri nadaljnjem delu in čimboljši povezavi med zdomci in izseljenci ter matično domovino.

Za predsednika novega odbora je bil soglasno izvoljen Srečko Berčič, za tajnika Anton Miklavčič, za blagajnika pa Jelka Janežič.

Vodilni člani podružnice so bili v dosedanji mandatni dobi z območja Kamnika, v sedanji mandatni dobi pa bodo z območja Domžal. Zato je že dosedanji odbor na eni izmed zadnjih sej sklenil, da bo letošnje srečanje z izseljenci in zdomci v mesecu juliju pri Jamarskem domu na Gorjuši, kamor bo že do takrat speljana asfaltna cesta. In kaj bo naloga oziroma program dela v naslednjem obdobju:

1. Nadaljevati z utrjevanjem stikov z izseljenci in zdomci. Proučiti vse oblike možnega sodelovanja v smeri krepitve stikov z rojaki – domovina. V to aktivnost vključevati vse odločujoče dejavnike in možna sredstva.
2. Načrtneje organizirati oblike informiranja naših izseljencev in zdomcev z doseženimi rezultati družbenopolitičnega in gospodarskega razvoja naših občin.
3. Izdelati pregled vseh izseljencev in zdomcev, pri čemer naj bi sodelovali predvsem koordinacijski odbori pri občinskih konferencah SZDL in na tej osnovi prilagoditi tudi aktivnost dela podružnice
4. V občinska glasila, ki jih je potrebno pošiljati našim roja-

kom, občasno vključevati tudi tematiko izseljencev in zdomcev. V njih razpisovati tudi prosta delovna mesta v organizacijah združenega dela, ki bi prišla v poštev za naše zdomce.

5. Reševanje neposrednih problemov izseljencev in zdomcev naj postane obvezna naloga vseh odgovornih upravnih organov obeh občin.
6. Srečanja izseljencev in zdomcev naj ostanejo vsakoletna oblika dela podružnice in prilika za utrjevanje medsebojnih vezi. Proučiti je potrebno obliko organiziranja takih srečanj.
7. Družbena skupnost naj zagotavlja zadostna finančna sredstva, da bo delo podružnice nemoteno potekalo. Višino sredstev naj občinski skupščini poenotita.
8. Zagotoviti, da bo problematika izseljencev in zdomcev obravnavana na občinskih konferencah SZDL.
9. Naše rojake seznanjati z vsemi pomembnejšimi dogajanjimi v Jugoslaviji in njeno aktivnostjo v mednarodnem merilu.
10. Krepiti vezi med domovino in našimi rojaki v zamejstvu, predvsem v Avstriji. Odnose graditi na že utrjenih stikih, ki so postali tradicionalni med posameznimi organizacijami in društvi. V to aktivnost vključiti politične, kulturne, športne in druge dejavnike.
11. O delu, uspehih in težavah podružnice pravočasno obveščati javnost preko sredstev javnega obveščanja.

Program je obsežen, zato želimo novemu odboru pri njegovem delu mnogo uspehov.

Tone Ravnikar

- obstoječih telesnokulturnih objektov, površin in naprav, zgrajenih z družbenimi sredstvi;
- maksimalno povečati dnevno, tedensko in letno število ur uporabe vseh objektov, površin in naprav;
- uporabiti vse možnosti za izvajanje množičnih telesnokulturnih aktivnosti v prirodnem okolju,
- upoštevati materialno in moralno odgovornost pri uporabi objektov, ki smo jih zgradili z družbenimi sredstvi;
- zagotoviti rezervacijo ustreznih in zadostnih površin za množično telesnokulturno aktivnost v bivalnem okolju (soseske in KS).

VI. Zdravstveno varstvo

Telesnokulturna aktivnost prebivalstva je zahteven proces, ki mora vključevati tudi ustrezen zdravstveni nadzor in zaščito, zato se mora povečati sodelovanje med TKS in zdravstvenimi skupnostmi.

VII. Preverjanje psihofizičnih sposobnosti

Preverjanje psihofizičnih sposobnosti udeležencev v telesni kulturi bo redno in smotno izvajano na podlagi strokovno pripravljenega programa za celotno območje Slovenije.

VIII. Organiziranost

Vsebina dela v športno-rekreacijskem in telesnovzgojem smislu je zelo pestra in raznolika, ob tem pa se pojavlja veliko različnih nosilcev – izvajalcev. Organiziranost mora omogočiti zadržanje interesov glede na:

- različen geografski položaj,
- podnebne razmere,
- obsežnost območij,
- gostoto naselij,
- materialne pogoje,
- največjo ekonomičnost,
- strokovno uresničevanje.

Za pravilno koordinacijo dela se oblikujejo komisije za območja krajevnih skupnosti in za območja občin.

IX. Propagando, informatika in založništvo

Sistem informiranja in propagande je nujna sestavina aktivnosti v telesni kulturi in mora smotno zajeti posredovanje udeležencev aktivnosti, kakor tudi izvajalcev programov. Večje koriščenje sredstev javnega obveščanja, večje koriščenje založništva – strokovno pripravljene literature.

X. Raziskovalna dejavnost

Raziskovalna dejavnost mora zajeti posamezne sredine oziroma posamezne dejavnosti:

- športno rekreacijo v TOZD;
- športno rekreacijo v Krajevnih skupnostih in društvih.

XI. Tekmovanja

Temeljna območja uveljavljajo športno-rekreacijskega tekmovalnega sistema so območja krajevnih skupnosti in občin. Tekmovalne sisteme bomo razvijali za vse kategorije udeležencev. Tekmovanja so ekipna in posamezna in praviloma ne presegajo območja občin. Med tekmovalji bodo imele posebno mesto tudi naslednje oblike:

- delavske športne igre, trim tekmovalja, partizanski in taborniški mnogoboji, tekmovalja za športno značko.

XII. Financiranje

Temeljni vir za financiranje športno-

rekreativne dejavnosti so vplačila delovnih ljudi in občanov v obliki članarin, prijavnin, lastnih vplačil uslug in drugih osebnih prispevkov ter nabavo rekvizitov in opreme, za udeležence z nižjim gnotnim standardom pa pomoč z ustanavljanjem izposojevalnic opreme in rekvizitov. Dodatni vir sredstev so združena sredstva, ki so v osnovi dogovorjena in jih na osnovi svobodne menjave dela združujejo delovni ljudje. Prednost pri financiranju in združevanju sredstev bodo imele dejavnosti, ki se ujemajo z vsebino telesnokulturnega minimuma.

2. VRHUNSKI ŠPORT

I. Izhodišča

Osnova sistema nepretrgane selekcije je lahko samo množična telesnokulturna aktivnost otrok in mladine, ki je v svojem posebnem delu organizirana tako, da nadarjenjšim, ki to želijo in zmorejo, razvijajo potencialne sposobnosti, vse do vrhunskih dosežkov.

Ugotovitve široke javne razprave v Sloveniji:

- da so na tem področju potrebne temeljite vsebinske in organizacijske spremembe;
- da želimo v SR Sloveniji tudi v prihodnje dosegati vrhunske dosežke. Treba bo še odgovoriti na naslednja vprašanja:

- kdo so nosilci usmerjene dejavnosti s potencialnimi kandidati;
- kakšna naj bo samoupravna in strokovna organiziranost nosilcev vrhunskega športa, od prve do pete selekcije;
- kakšna naj bo organizacija izbora in tekmovalni sistem selekcij;
- kako urejati zadeve v prihodnjem obdobju;
- kako urediti financiranje;
- katere so neposredne naloge v tem času?

Za doseganje vrhunskih dosežkov moramo delati v strokovnih timih od prve do pete selekcije.

Temeljni pogoji za ugotavljanje uspešnosti izvedbe:

- racionalna izraba razpoložljivih pogojev in sredstev;
- dosledno izpolnjevanje načela selektivnosti, tako pri izboru športnikov, kot strokovnih kadrov;
- nedotakljivosti vzgojnih načel kot osnovne motivacije športnega udejstvovanja.

II. Nosilci usmerjene in vrhunske športne dejavnosti

V novi vsebinski usmeritvi moramo jasno opredeliti nosilce usmerjene in vrhunske športne dejavnosti, ki so:

- a) Šolska športna društva v osnovnih in srednjih šolah
- b) dogovorjene telesnokulturne organizacije
- c) dogovorjeni centri v tekmovalni skupnosti.

a) Temeljni nam n delovanja ŠSD je, da omogoči čim večjemu številu članstva najmanj 2 uri tedenske vadbe v izbrani aktivnosti, to je tako imenovani A program.

Šolska športna društva v osnovni šoli so temeljni nosilci B programov, programa z izbranimi potencialnimi kandidati za vrhunske športne dosežke:

- za izbrane učence in učenke na podlagi ugotovljenih rezultatov, te-

(Nadaljevanje na 20. strani)

Uresničevanje portoroških sklepov

z množičnostjo v telesni kulturi z vrhunskim športom s spremembami tekmovalnih sistemov

1. MNOŽIČNOST

I. Izhodišča

Telesna kultura mora biti enakovreden sestavni del našega družbenega življenja, ker lahko prispeva k zdravju in delovnim sposobnostim. Množičnost pa osnovna usmeritev telesne kulture.

II. Vsebina programov in oblike izvajanja

Zaradi omejitve, ki so prvenstveno materialne narave, bodo vsi dejavniki predvsem izvajali telesno kulturni minimum. Telesnokulturni minimum je vsebina uresničevanja športne rekreacije in telesnovzgojne dejavnosti. Telesnokulturni minimum po sprejetem dogovoru obsega: hojo, tek, plavanje, kolesarjenje, smučanje, streljanje, osnove gimnastike in igre z žogo.

III. Nosilci in izvajalci

Med osnovne nosilce in izvajalce športno-rekreacijske dejavnosti sodijo naslednji:

- predšolske in šolske ustanove,
- organizacije združenega dela in delovne skupnosti,
- telesnokulturne organizacije,

- turistično-gostinski centri,
- športno-rekreacijski centri v krajevnih skupnostih in stanovanjskih soseskah,
- JLA in milica,
- organizacije, katerih dejavnost ni prvenstveno ali izključno telesno kulturna.

Telesnokulturne skupnosti enakovredno obravnavajo vse organizirane izvajalce telesnokulturne dejavnosti. Organizirani izvajalci pa so dolžni omogočiti sodelovanje v programih njihovih aktivnosti tudi nečlanom.

IV. Strokovni kadri

Delo na področju športno-rekreacijske dejavnosti vodijo:

- diplomirani in višji organizatorji rekreacije (profesionalno v organizacijah združenega dela z več kot 500 zaposlenimi v večjih športno-rekreacijskih centrih ter na območju ene ali več krajevnih skupnosti);
- organizatorji športne rekreacije (vodijo športno rekreacijo v TOZD, KS in TKO; praviloma delo opravljajo amatersko, le izjemoma pa tudi profesionalno);
- animatorji – opravljajo delo amatersko v množičnih telesnokulturnih aktivnostih.

V. Objekti

- doseči odprtost in dostopnost vseh

HELIOS
KEMIČNA INDUSTRIJA DOMŽALE
Ljubljanska 114, n. sol. o.

OBJAVLJA

več prostih delovnih mest za delo
v skladišču in transportu
za nedoločen čas, poskusno delo 1 mesec.

Interesenti naj pošljejo vloge ali se osebno oglasijo v kadrovskem oddelku delovne organizacije v 8 dneh po objavi.

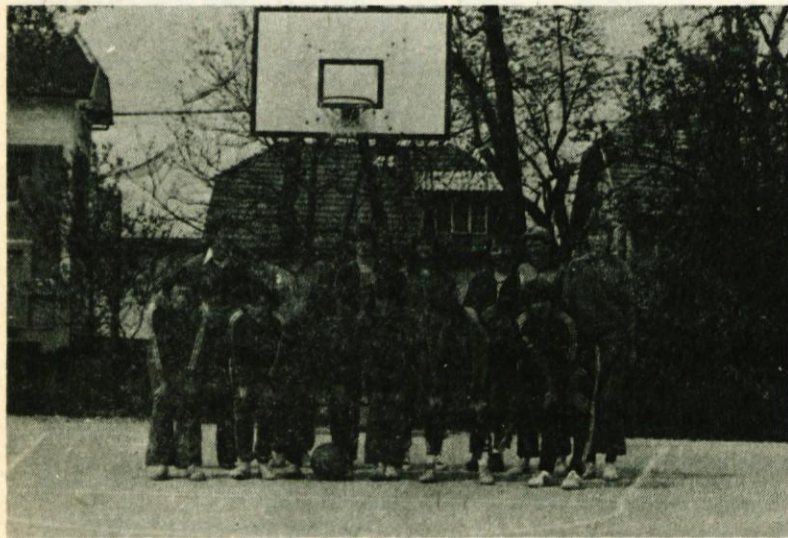
OB OBČNEM ZBORU

planinskega društva „JANEZ TRDINA“ Mengeš, ki je bil 29/3-77 v dvorani Glasbene šole v Mengšu.

Na zboru je prevladovalo zelo slovesno vzdušje, saj naše društvo praznuje letos petindvajsetletnico.

Iz prebranih poročil so udeleženci zbora lahko razbrali zelo zagnano delo društvenih delavcev. Zanimivo je to, da je težišče dela z mladino prešlo v radomeljsko šolo, kjer je požrtvovalna mentorica tov. Jurjevčeva v sodelovanju z društvenimi delavci dosegla skoraj neverjetne uspehe. O teh se najlažje prepričamo z naslednjimi številkami: sekcijske šteje 170 pionirjev in mladincev, številnih izletov se je udeležilo preko 600 učencev, v okviru planinske šole je bilo 28 ur predavanj.

V lanskem letu je bila ustanovljena tudi planinska šola v Posebni osnovni šoli Homec, kjer je bilo organiziranih nekaj predavanj in izlet.

Igralke Košarkarskega kluba Mengeš, ki so uspešno nastopale v zimski ligi

Na žalost pa moramo ugotoviti, da sekcija v Mostah še zdaleč ni več tako aktivna, kot je bila nekdaj. Nekaj članov sekcije sicer veliko zahaja v gore, ostale planinske dejavnosti, kot na primer stiki z osnovno šolo v Mostah, pa ni.

Mladinski odsek v Mengšu se kljub prizadevanjem in nekaterim uspehom ne more odtrgati od tal. Z mengeško šolo ne moremo in ne moremo priti v korak, čeprav že par let poizkušamo prebiti led. Tudi v Mengšu je bila organizirana planinska šola, katere namen je: seznanjati mlade planince z življenjem v gorah, z vsemi posebnostmi, nevarnostmi, prvo pomočjo, živalstvom, rastlinstvom.

Trenutno poteka tudi akcija „ciciban – planinec“ v vzgojno-varstvenem zavodu v Mengšu in v Radomljah.

Alpinistični odsek je še mlad, vendar so dosežki kar zavidljivi. Uspešno je bila organizirana plezalna šola, iz česar je razvidno, da tudi tu posvečamo veliko pozornost prav vzgoji. Številne uspešne vzpone daleč prekaša sodelovanje v dveh naših alpinistov (M. Šušteršiča in Vrankarja) v poljsko-jugoslovanski alpinistični odpravi na Hindukuh. Povzpela sta se na 7492 m visok Nošak.

Tudi na gospodarskem področju je bilo v preteklem letu veliko postorjenega. Za razna dela pri Mengeški koči na Gobavici je gospodarski odbor s pomočjo aktivnih članov in drugih odskov opravil kar 462 ur prostovoljnega dela. Pred nedavnim smo zamenjali zakupnika inupamo, da je bila naša odločitev pravilna, saj je kočar vzel v zakup kvalificiran gostinski delavec.

Uspešno je bilo tudi delo markacijskega in kulturno-propagandnega oddelka. Bera lanskega leta je zelo bogata. Spomnimo se samo na avtobusne izlete na: Stol, Golico, Koroško, Tamar-Sleme-Vršč, dalje na Triglav, Jalovec, Grintovec... Sledijo številni izleti v okviru planinske šole, pa sodelovanje z drugimi društvi (Monte Rosa, Matajur...), nadalje teden mengeških pla-

nincev in še bi lahko naštevali.

V oktobru bomo imeli proslavo ob 25-letnici društva. Ob tej priložnosti bomo razvili prapor in izdali spominski zbornik. Trenutno je gradivo za zbornik že zbrano, srečujemo pa se z velikimi težavami pri zbiranju propagandnih glasov in sredstev za prapor (žeblički, trakovi). Upamo, da bomo tudi tej nalogi kos in vam bomo, tako članom društva, kot ostalim občanom predstavili bilten in vas povabili na proslavo z razvitjem prapora.

Program izletov v letu 1977:

1. in 2. maja Ratitovec, 8. maja Ob žici okup. Ljubljane, 14. in 15. maja Čaven, 15. maja planinski tabor ljublj. PD, 28. maja Golica, 11. junija Matajur, 25. in 26. junija Nanos, 3. in 4. julija Ojstrica, 16. in 17. julija Begunščica, 6. in 7. avgusta Rjavina, 15. 16. in 17. avgusta Triglav, 28. avgusta Olševa, 3. in 4. septembra Škrlatica, 10. in 11. septembra Storžič, 24. sep-

tembra Mirna gora in 2. oktobra Bohor.

Upamo, da nam pri izvedbi izletov vreme ne bo preveč nagajalo. Vse podrobnosti o izletih bomo objavljali preko plakatov in rubrike „Planine in ljudje“, ki je ob sredah v Delu ter seveda preko naše propagandne omarice. Prijave za vse avtobusne izlete bodo sprejemali v trgovini Zarja v Mengšu, (za Golico, Nanos, Matajur, Olševa).

Sib

KOŠARKA

V pravkar končani ljubljanski mladinski zimski ligi za mladinke so mlade igralke Košarkarskega kluba Mengeš dosegle še en uspeh. V konkurenci šestih ekip so brez poraza zasedle prvo mesto. Najboljša tekma je bila proti ekipi Bežigrad 74, ki jim je zagotovila tudi prvo mesto.

Lestvica:

1. Mengeš	10
2. Ilirija	8
3. Bežigrad 74	4
4. Ježica	4
5. Slovan	4
6. Brest	0

Mladinke KK Mengeš pa so se slabše odrezale na zaključnem turnirju treh prvo uvrščenih ekip.

Lestvica:

1. Bežigrad 74	4
2. Mengeš	2
3. Ilirija	0

Kljub temu, da so v zimski ligi nekateri klubi (Brest, Ježica) nastopili s pomlajenimi ekipami, uspeh ni nič

manjši. Tudi mlade igralke Mengša so ostale brez dveh nosilk igre iz pretekle sezone, v kateri je ekipa dosegla dosežani največji uspeh: 1. mesto v ljubljanski medobčinski mladinski ligi pred Brestom in 5. mesto v republiški ligi. Igralke se zavedajo, da bodo morale v letošnjem letu veliko trenirati, če bodo hotele dosegati vidnejše rezultate. Uspeh v zimski ligi pa jim je dal veliko vzpodbudo pred pričetkom letošnjega ligaškega tekmovanja, v katerem bosta klub (poleg moške ekipe) zastopali dve vrsti in sicer članice, ki sodelujejo v slovenski republiški ligi in mladinke v ljubljanski medobčinski ligi.

A. M.

PRIJATELJSKI TEKMOVANJI

5. marca sta se v povratnem tekmovanju srečali ekipi strelskih sekcij MLINOSTROJ iz Domžal in JUB iz Dola pri Ljubljani. Tokrat je bila v streljanju z zračno puško boljša ekipa iz JUB. Tekmovanje se je končalo z rezultatom 645:636. Med posamezniki je bil tudi tokrat najboljši Niko Keržan iz Mlinostroja, ki je nastreljal 178 krogov od 200 možnih, za njim pa so se uvrstili Alojz Šimenc, JUB s 174, Zdravko Krajšek iz Mlinostroja s 164, Anton Mišvelj, tudi iz Mlinostroja s 158 in Adolf Ogrin, JUB s tudi 158 krogi.

29. marca pa sta se v Trzinu srečali ekipi SD TRZIN in SD DOMŽALE. Boljši so bili strelci Trzina s 696 krogi. Domžalčani pa so nastreljali 675 krogov, kar je njihov doslej najboljši ekipni rezultat v tej kategoriji tekmovanj. Med posamezniki se je tudi tokrat izkazal Andrej Perne iz Trzina z rezultatom 188 krogov od 200 možnih. 2. in 3. mesto sta si razdelila Franci Mušič iz Trzina in Maks Hrovat iz Domžal z rezultatom 177 krogov, na 4. mesto se je uvrstil Dominik Grmek iz Domžal s 175 krogi na 5. pa Janez Juvan st., iz Domžal s 172 krogi. To tekmovanje je ponovno pokazalo zelo visoko kvaliteto trzinskega moštva in izjemno hiter napredek in tudi visoko kvaliteto povsem novega domžalskega moštva.

2.

TENIS V DOMŽALAH

Tenis je dolgo časa veljal za šport privilegirancev in bogatašev, zato pri nas ni imel velikega odmeva. Danes pa vse bolj pridobiva na veljavi, ne samo v Kanadi, Ameriki in Avstraliji, ampak tudi v Evropi in pri nas v Sloveniji. Na razmah tenisa je vplivala pocenitev teniške opreme, kar je omogočilo, da je ta šport lahko dostopen vsakemu občanu. Druga zelo važna prednost te prijetne športne panoge je v igri sami, ki jo lahko gojimo od mladih let do pozne starosti in jo seveda lahko prilagajamo svojim fiziološkim sposobnostim. Vse to je botrovalo okoliščinam, da so domžalski ljubitelji tenisa ustanovili prvi teniški klub v občini. V soboto, 2. 4. 1977 je bil občni zbor kluba, ki se ga je udeležilo 37 članov. Na njem so sprejeli statut kluba in izvolili izvršni odbor. Za predsednika je bil izvoljen Milan Marolt.

Želja vseh udeležencev je bila, da bi čimprej začeli s treningi, ki jih bo vodil znani teniški mojster Metod Klemenc. Na žalost pa v občini manjka igrišč oziroma jih sploh ni. Zato so člani kluba na občnem zboru sklenili, da bodo s prostovoljnim delom in z nabiranjem akcij zgradili dve igrišči med nogometnim stadionom in Bistrico. Krajevna skupnost je lokacijo že odobrila. Da pa ne bi izgubljali časa do zgraditve igrišč, bodo člani teniškega kluba do takrat trenirali na asfaltnem igrišču tovarne Lek. Prvi trening je bil v soboto, 16. aprila. Že prvi občni zbor je potrdil, da je zanimanje za ta šport zelo veliko, seveda pa bo članstvo še naraščalo, saj klub nima namena vzgajati le tekmovalne vrste, ampak predvsem gojiti tenis kot rekreativno panogo.

M. T.

DELOVNA AKCIJA NA TRIM STEZI

ŠK in OO ZSMS Domžale sta 23. aprila organizirale enodnevno delovno akcijo na trim stezi. Naloga je bila zvoziti velik kup peska z vrha Šumberka na posamezne dele trim steze. Začeli smo zjutraj in končali popoldan. Seveda nismo vseskozi delali, saj je bilo delo, še posebno tisto, ki so ga opravljali fantje, zelo težko. Že zjutraj smo dobili sendviče in deit, za kosilo pa so nam pripeljali „koš klobas“. Za te dobrine se zahvaljujemo Krajevni skupnosti, še posebno pa smo bili veseli, ko nas je pri delu obiskal njen predsednik in nas pohvalil.

Popoldne je bila nogometna tekma zavzetih žogoborcev, ki se niso še povsem iztržili na delu. Po športu smo poskrbeli še za kulturo. Spoznali smo satirika in humorista iz predvojnih časov Ivana Roba. Zvečer pa smo na vrhu Šumberka prižgali kres.

Cveta Zalokar

URESNIČEVANJE PORTOROŠKIH SKLEPOV

(Nadaljevanje z 19. strani)

stiranje od 1. do 4. razreda – splošni program;

- za atletiko in košarko – sporazumeno za vse občine;
- za dve športni panogi, katere je izbrala TKŠ občine;
- za vse posameznike, ne glede na športno panogo, ki so izbrani na podlagi testiranja.

b) Za športne panoge, ki jih ni mogoče izvajati v ŠSD (alpinizem, dviganje uteži).

c) Tekmovalno skupnost določene športne panoge predstavlja funkcionalno ali geografsko zaključeno območje, v katero so vključeni vsi dejavniki, ki izvajajo B program.

III. Organizacijska povezanost nosilcev

a) Samoupravna povezanost vseh dejavnikov v skladu z ustavno preobrazbo samoupravnih interesnih skupnosti in asociacij z namenom širše družbenopolitične dejavnosti in odgovornosti vseh dejavnikov.

b) Strokovna povezanost vseh dejavnikov, ki mora biti predvsem vertikalno povezana zaradi enotnosti strokovnega dela.

Samoupravna povezanost:

- vsi dejavniki (ki uresničujejo B program) se v občini na delegatski osnovi povezujejo v asociacijo za vrhunski šport pri Ob ZTKO (odbor za šport);
- vse občinske asociacije za vrhunski šport se na delegatski osnovi povezujejo za območne tekmovalne skupnosti;
- vse območne asociacije za vrhunski šport se na delegatski osnovi povezujejo v republiški odbor za vrhunski šport.

V zvezi s strokovno povezanostjo centrov je potrebno ločiti dvoje vprašanj:

- povezavo centrov in
 - povezavo strokovnega kadra.
- Centri za določene panoge se povezujejo zaradi izvedbe tekmovanj in koordinacije ter drugih organizacijsko-tehničnih vprašanj vseh nosilcev določene panoge. Izredno pomembna je druga povezava:
- strokovna (strokovni delavci in sodniki).

Pri tej organizacijski povezanosti moramo upoštevati naslednja načela:

- na vseh ravneh, natančneje pri temeljnih in združenih nosilcih ter republiških asociacij, bomo ustanovili strokovne svete, tako tudi v ŠSD, regijski svet in republiški strokovni svet (trenerji).

(Nadaljevanje prihodnjici)